

REALITATEA

ANUL II, No. 38
6 Octombrie 1928

ilustrată

20 PAGINI

Apare Sâmbătă

Lya Mara și Fred Louis Lerch în marele film „MARY LOU”

„Novidades“

CERUL Madridului a fost săptămâna trecută învâpăiat, de flăcările care împre-suraseră și care au nimic cel mai mare, mai vechiu și mai insalubru teatru, din țara serenadelor și a luptelor cu tauri. Un spectacol sublim și tragic...

Am citit zile deardândul, amănuntele tot mai groaznice, oferite de agențiile telegrafice, și ne-am cutremurat. Au fost acolo scene înfiorătoare, care copleșesc închipuirea și care arată încă odulă că deasupra capului nostru falsăie netrecută aripa îndoliată a Destinului orb și crud.

Au căzut pe capul omenirii, în anii din urmă, alătea lovitură și am înregistrat alătea mari dezastre, încât o nouă nenorocire nu poate fi decât o lovitură dureroasă.

Omul rămâne tot o jucărie a fatalității, care-l poate menține de-asupra împrejurărilor, dar care deasemeni, îl poate da la fund. Iluzia puterii și a siguranței o are și insecta: din greșeală sau dinadins, talpa omului o strivește. Iluzia aceasta o are și omul, care totuși, insectă în momentul când se crede mai sigur de el și când e mai plin de încredere în steaua sa este strivul de greutatea destinului.

Nu, fără teama struțului: suntem morți în concediu. Ungurul din anecdotă, care se mira că tală-său a dat ortul popii, în chip neașteptat, (mâncat bine, culcat bine, dimineața sculat mort) era, fără îndoială, un prost și ca el sunt și alții cari uita că, mai mult decât orice, e relativă existența umană.

Un fapt care trebuie reținut cu prilejul dezastrului de la teatrul „Novidades“ din Madrid, este și acela că numărul victimelor nu ar fi fost așa de mare, dacă panica nu ar fi cuprins într'un vârtej dement, publicul spectator. S'au produs scene care te înfioară și te dezgustă, scene care arată că, împotriva aparențelor civilizate, omul a rămas încă fiara, în a cărei structură mai predomină, sălbatec, instinctul conservării.

Au fost copii striviți, au fost femei călitate în picioare. Sauve qui peut...

Cei slabi, au fost zdrobiți, pentruca peste ei, să treacă, dezmetici, dezbrăcați de orice atribut omenesc, cei cu brațe vânoase.

Eroismul uman e un rezultat al gândirii și al voinței noastre, când vreme suntem stăpâni pe ele. Eroismul uman, e de multe ori, o expresie goală. E o minciună.

În fond, ținem, fără să ne dăm seama și chiar fără să vrem, la pielea noastră. Nu punem preț pe viață decât în clipele de panică grozavă. Ești pregătit să renunți la ea fără păreri de rdu, s'o jertfești de dragul unei femei frumoase ori pentru izbândă unei idei, când vreme ești conștient de tine.

Strigă-i celui care a săvârșit un act de eroism, sau care ar putea să facă orice jertfă: „Păzește!“, — și omul va veni dea-beleacul, fricos fără pricină.

Tragedia de la Madrid confirmă adevărul că omul nu e o ființă eroică. E o ființă lașă.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

DESBATERILE procesului Găetan s'au sfârșit, prin condamnarea tristului erou, al urâtei drame din str. Romei. Voz populi, voz Dei... Nici un comentariu pe marginea verdictului juraților.

Câteva reflexii se pot face, însă acum, când cortina s'a lăsat peste ultimul act. A fost un spectacol pasionant și trist. S'au desfășurat atâtea lucruri urâte la bară, încât ești cuprins de un sentiment de revoltă și de unul de profundă tristețe. Se petrec atâtea scârboșenii într'un anume mediu social, încât mediul acesta îți pare o baltă cu apă verzuie, otrăvită.

Găetan n'a ieșit din proces mai curat. Dar s'a desprins din desbateri o certitudine: că el nu era unicul exemplar detestabil și că, prin urmare i se făcuse o nedreptate, atunci când fulgerele indignării obștești se îndreptaseră numai asupra lui.

Nici alții nu sunt mai buni ca el. În desfrâu nu s'a bălăcit numai el, și deaceia el nu merita ni cel excès d'honneur, ni celle indignité.

Condamnarea lui Găetan, are desigur, semnificația osândirii întregii societăți din care el a făcut parte; achitarea lui, ar fi trebuit să însemne deasemeni contopirea întregii societăți mondene în ansamblul de fapte ce i s'au imputat.

Dar poate că aceste intenții au și determinat verdictul.

CAPUL lui Bălan a fost adus la București și expus în galantaru Morgei, alături de alte câteva capete de nenorociti a căror existență a durat cât durează un anotimp: câteva luni de tâlhării și de crime, la drumul mare, după care glonțul jandarmului și-a croiț drum în pieptul răzvrătițului.

NICI în acest an rezultatele examenelor pentru bacalaureat, n'au fost îmbucurătoare.

Procentul celor căzuți e și acum prea mare. Nu e locul să insistăm asupra cauzelor care determină aceste deplorabile rezultate dar se poate formula dezideratul unei mai largi înțelegeri, din partea dascălilor-examinatori.

ÎN TRE timp, se apropie Sf. Dumitru, dată fatală pentru cei cari, vorba poetului, „în scurtul popas al vieții ei sunt chiriași trecători“.

Sunt case libere. Cercetați „Mica Publicitate“ sau priviți biletele „De închiriat“ puse pe atâtea imobile. Dar locuințele libere sunt în majoritatea lor, imobile prea mari, nu atât pentru necesitățile, cât pentru posibili-

tățile materiale, ale majorității chiriașilor.

Fapt e, că avem locuințe libere, dar că ele sunt sortite să rămână tot libere, deoarece proprietarii țin la preț și chiriașii nu pot oferi.

MAREȘALUL Pilsudsky, șeful guvernului polonez a fost primit oficial de guvernul și autoritățile noastre.

Excelența sa, a făcut câteva vizite oficiale, a depus o coroană la mormântul Eroului necunoscut și a luat parte la câteva recepții și banchete, organizate în onoarea D-sale.

Această vizită, este un nou inel la lanțul solid al amicitiei polono-române, cheazășia păcei în Orient.

Tristul erou Gh. GAETAN

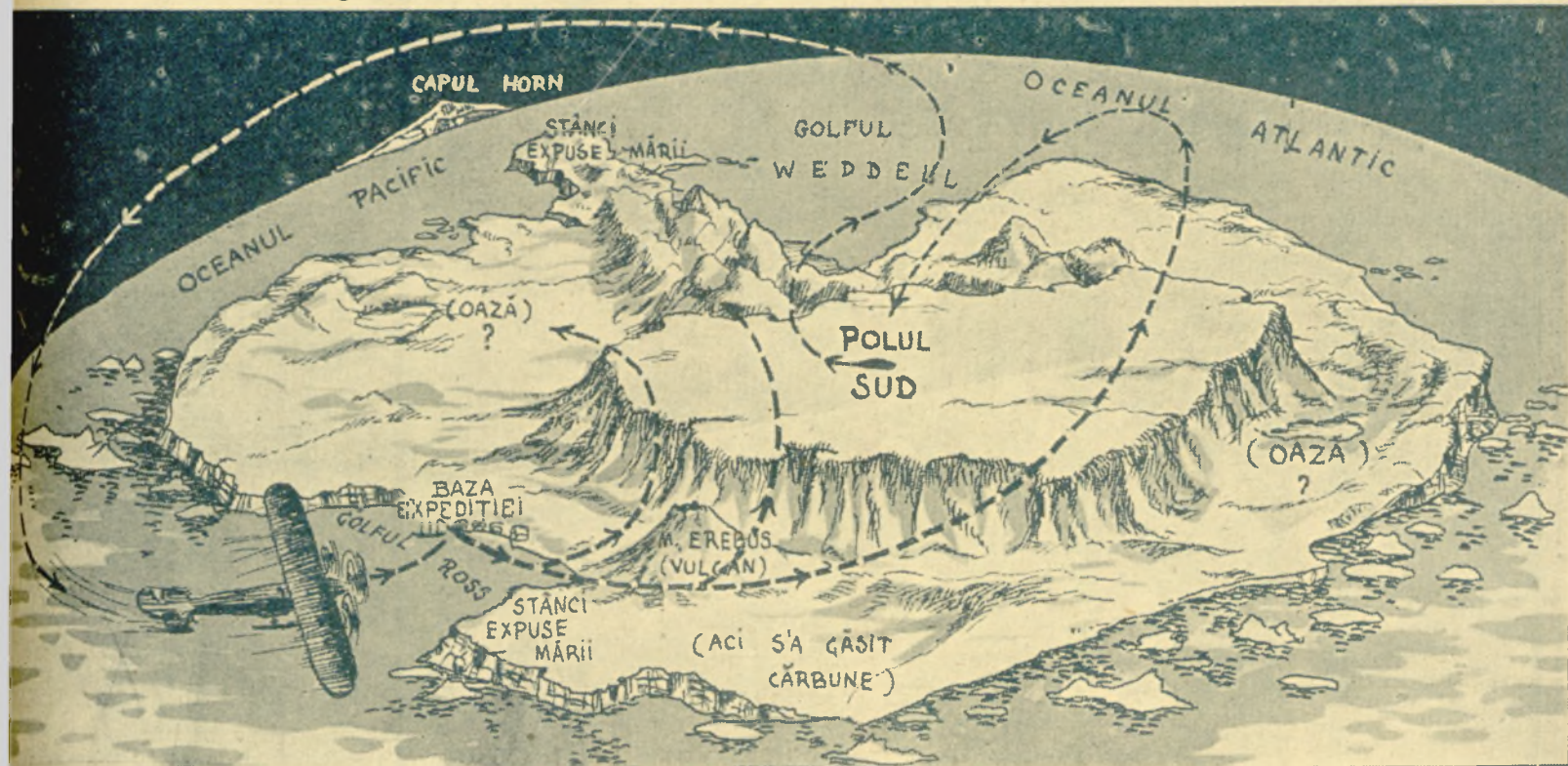

Aviatorii români, cari au pornit în raidul București-Varșovia.

Echipa poloneză de foot-ball, la mormântul Eroului Necunoscut.

EXPEDIȚIA COMANDANTULUI BYRD LA POLUL SUD

HARTA POLULUI SUD

INTRUN număr trecut al revistei noastre am publicat un foarte interesant articol, în care arătam în linii generale care sunt scopul și rezultatele ce se așteaptă de pe urma expediției comandantului Byrd la Polul Sud.

Cum este și logic, articolul nostru a stârnit interesul general întrucât am fost prima publicație românească, care am anunțat la timp și în mod detaliat această mare expediție științifică.

Ziarele străine și telegramele primite anunță pornirea expediției compusă exclusiv din personalități cunoscute și îndestul de apreciate în lumea savanților și a științei moderne.

La 24 Septembrie a. c. expediția s'a pus în mișcare pornind din portul New-York pe o corabie puternică transformată după ultimele cerințe moderne în spărgător de gheață. Pe bordul vasului s'au încărcat alimente, articole de îmbrăcăminte, medicamente și combustibil care asigură expedi-

ției posibilitatea de a rămâne în regiunile antarctice mai bine de trei ani.

Aparatele științifice care au fost încredințate exploratorilor, de cele mai importante fabrici de specialitate, sunt — dupe afirmațiile cunoscătorilor — de o precizie extraordinară și se crede că grație lor, savanții vor putea controla și stabili în amănunțime extraordinarele fenomene magnetice, electrice și atmosferice, stabilite până acum în mod prezumtoriu la Polul Sud.

Expediția are atașate la bord două avioane trimoțoare, lucrate special de o mare firmă americană, cu care se vor face explorările spre centrul continentului antarctic. Expediția a pornit sub cele mai bune auspicii și se crede că datorită climatei sudice vasul va ajunge fără prea multe greutăți în punctele explorate până acum.

Înainte de plecare, comandantul Byrd a declarat că își leagă toate speranțele de această expediție, pe care o consideră drept cea mai temerară, din toate întreprin-

derile sale.

Așa cum expediția generalului Nobile, la Polul Nord, a stârnit interesul întregii omeniri, tot așa și marea expediție a comandantului Byrd, promite să devină centrul de atracție al interesului general, pe cel puțin doi ani.

Sperăm însă, că eruditul savant și îndrăzneț explorator, a știut grație mijloacelor care i s'au pus la dispoziție, să pună la adăpost de orice surpriză, viețile omenesci și speranțele, care s'au pus în această expediție, pentru ca omenirea să nu mai arboreze doliul și să nu se sbată în nesiguranță ca în ultima expediție polară.

Savanții români precum și întreg publicul românesc vor urmări, desigur, cu cea mai mare atențiune, peripeziile prin care vor trece acei ce pleacă prin f'nături încă necercate de picior omenesc, iar rezultatele expediției, ne vor interesa în același grad ca și pe celelalte națiuni.

Omenirea așteaptă!...

Vasul expediției, face cunoștința pinguinilor.

Cei trei aprigi dușmani ai noștri

DUȘMANII noștri cei mai aprigi se găsesc în noi înșine. Ei luptă împotriva noastră, ne îndeamnă la rău, ne influențează spre căi greșite și duc spre ruină milioane de vieți omenești.

Și, când vorbim de „individ” ne raportăm și la „națiune”.

E de ajuns, pentru aceasta, să vă gândiți la dușmanii dinăuntru și dinafară ai unei națiuni.

În desenul pe care-l reproducem mai sus, autorul zugrăvește în chip admirabil, cele trei simțiminte dăunătoare.

URĂ e arătată așa cum a fost totdeauna: furioasă și fără nici o cumpănire.

INVIDIA un monstru cu trei capete, cu trei fețe crispate de amărăciune, toate privind și iscodind peste tot pentru mai multă alimentare totdeauna neindestulată.

MÂNIA e prezentată ca o tortură de sine rozătoare, smulgându-și părul, mușcându-se, lovindu-se pe sine însuși, în lipsa apropiului.

Cu foarte reduse excepții, mai toți am adus jertfe pe unul, două, sau chiar toate aceste trei altare.

PE altarul URĂ, oamenii și-au jertfit liniștea sufletească. Și, ce-i mai rău, au sacrificat liniștea și nevinovăția.

Pe acest altar, focul ce arde neincetat, a distrus milioane de vieți, prin certurile religioase. Ura religioasă, e cea mai groznică dintre uri. A distrus milioane de oameni în certuri de rasă, prin ură de rasă. La oamenii înapoiți, semi-sălbateci, ura de rasă este eternă.

INVIDIEI, oamenii i-au jertfit independența cheltuind ceea ce nu puteau obține în comparație cu eforturile altora. Au jertfit liniștea spiritului și odihna minții. Un suflet invidios nu se împacă nici cu sine însuși și nici cu lumea înconjurătoare.

Împotriva invidiei, profetul Moise a scris printre cele zece porunci aduse de pe muntele Sinai, cea mai deslușită povăț:

„Să nu râvnești la casa vecinului, să nu râvnești la femeia lui, nici la bărbatul care-l slujește, nici la femeia care-l aduce foloase; nici la oile sale și nici la asinul său”.

Povățea sună într'adevăr cam ciudat în zilele noastre, căci n'avem decât să privim spre nenumăratele cazuri de divorț, ca să ne dăm seama cât de desconsiderată este acum.

Cetățeanul de astăzi, nu mai râvnește la asinul sau oile vecinului, ci la casa mai fru-

Mai bine de jumătate din specia omenească aduce jertfe pe altarul celor trei divinități hidoase: URĂ, INVIDIA și MÂNIA.

Acestea au supraviețuit în mintea omenească încă din vremurile întunecate, când omul ura pe cel mai apropiat de dânsul. Din ură se nascu mânia și aceasta a dus la înversunatele lupte dintre oameni; când puterea, a dat naștere invidiei.

Foarte mulți oameni săraci s'ar simți fericiți sufletește și materialicește, dac'ar fi în stare să recapete tot ce-au jertfit pe cele trei altare.

Eliminați ura din mintea voastră și aceasta va deveni limpede.

Desbrăcați-vă sufletele de invidie și problemele voastre vor deveni mai simple, mai ușoare.

Înăbușiți-vă mânia și veți căpăta înțâietate față de potrivnicii voștri.

DUȘMANII CEI MAI APRIGI, ÎI PURTAM ÎN NOI ÎNSINE.

moasă și mai mare a acestuia. Râvnește la luxosul său automobil, la bogățiile în care se desfătă, sau la înalta poziție socială pe care o ocupă.

Modă veche sau nouă, invidia este însă aceeași otravă, care sălășluiește în majoritatea minților.

Pe altarul invidiei, bărbații au jertfit prietenia, oportunitatea și succesul.

Invidiând pe alții, oamenii au pierdut oportunitatea de a înfăptui lucruri folositoare.

Invidia, întocmai urii și mâniei, otrăvește judecata și frânge puterea.

Dar, ura și invidia pot totuși să fie combătute.

În acest scop, ar fi nevoie de o încordare a voinții și punerea în funcțiune a puterii autocritice.

Peste o serie de ani, noi, acei cari invidiem și urâm, nu vom mai fi pe această lume și nici lucrurile sau ființele invidiate sau urâte. Ce mare deșertăciune și mânia se găsesc în cheltuirea acestor două energii! Mult mai lesne putem căpăta un lucru dorit, dacă muncim pentru el, decât dacă ne pierdem vremea invidiindu-l.

IN ceea ce privește **MÂNIA**, foarte mulți se simt mândri când spun că li-e rușine de dânsa.

MÂNIA e o molimă care apare pe neașteptate și seceră tot ce-i ese în cale.

MÂNIA a determinat pe Cain să-și ucidă fratele și a împins pe Alexandru cel Mare să-și omoare cel mai bun prieten.

MÂNIA a făcut din om un trădător, pentru care au fost înălțate spânzurătorile. Tot ea e aceea căreia i se datorează purtarea crudă față de copii, tratamentul barbar ce se aplică animalelor.

I se pare omului că mânia îl face mai puternic. În realitate însă, ea face să-și piardă poziția avantajoasă, descoperindu-l în fața unui atac.

Orice om consecvent și stăpânit de părerile de rău, se ferește de mânia și face neîncetate eforturi ca să se lpede de dânsa.

gându-și propriile plete.

Mânia este pasiunea cea mai nepuținătoare, să ce întovărășește mintea omului. Nu atinge de fel ținta către care e asmutită; lovește mai curând omul care e rob de dânsa, decât pe acela către care a fost îndreptată.

Nu trebuie însă confundată ura cu îndreptățita opunere, față de tot ce e rău și greșit, în acest univers.

Un om poate foarte bine să „urască” sclavia, nedreptatea, fățărnicia și aroganța. Asta este tot atât de diferit față de ura individuală, cum este un gând abstract față de o mușcătură de câine.

Invidia nu trebuie asemuită cu ambiția. Acea emoție care inspiră pe om spre înfăptuirii mai înalte, să fie mai bun și să-și îmbunătățească locul și tot ce a reușit să acumuleze prin muncă cinstită.

Invidia e tot una cu nepuțința. Ambiția e nobilul avânt.

Ura, invidia și mânia, au consumat și risipit mai multă energie decât toată munca folositoare pe care a înfăptuit-o făptura omenească. Și, din nenorocire, una stimulează pe cealaltă.

Socotim că e bine să reamintim cuvintele lui Balzac:

„Ura este viciul de care suferă sufletele strâmte. Acestea o simt în micimea lor și o arborează ca pretext pentru exercitarea unor tiranii josnice”.

Cea mai greu de învins este ura care e bazată pe fanatism religios, prejudecii de rasă sau de familie.

Un lucru e adevărat: Că oamenii, pentru a avea succes în lume, au nevoie de orice fărâcă de putere ce posedă și de o stăpânire de sine, cât mai desăvârșită.

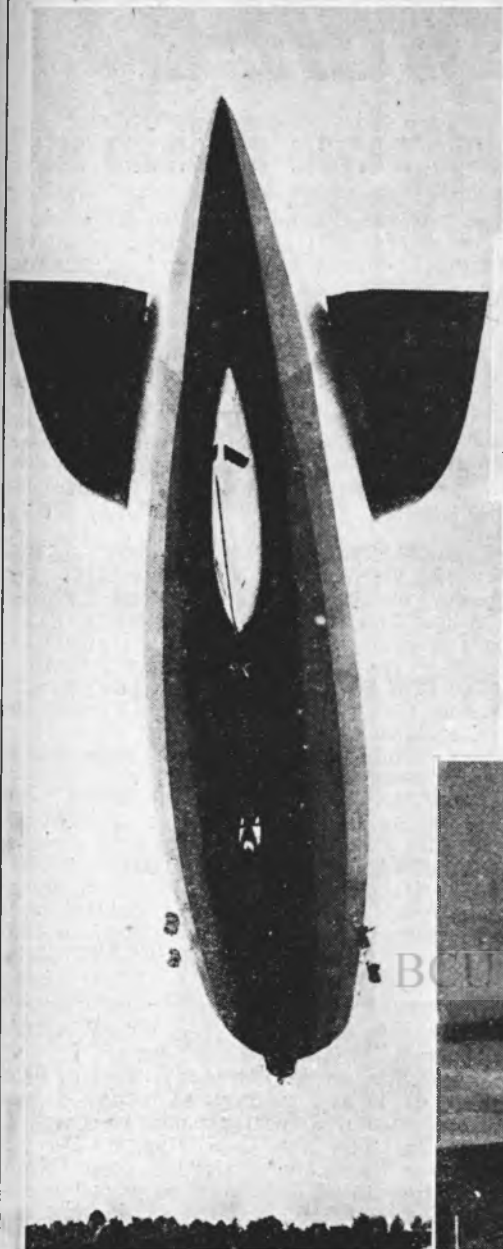
Lepădați-vă de ură, invidie și mânia și veți avea în mână balanța mintală, singura care vă poate fi de folos în viață.

Thomas Jefferson a zis: „Când te infurii, numără mai întâi până la 10 și apoi vorbește. Dar când te infurii rău de tot, nu strică să numeri chiar până la o sută.

„Mânia” a spus Jeremy Taylor, „totdeauna groznică sau ridicolă”.

Autorul desenului nostru nu exagerază câtuși de puțin dacă a conceput Mânia mușcându-se ea însăși și smul-

OAMENI FAPTE SI IDEI

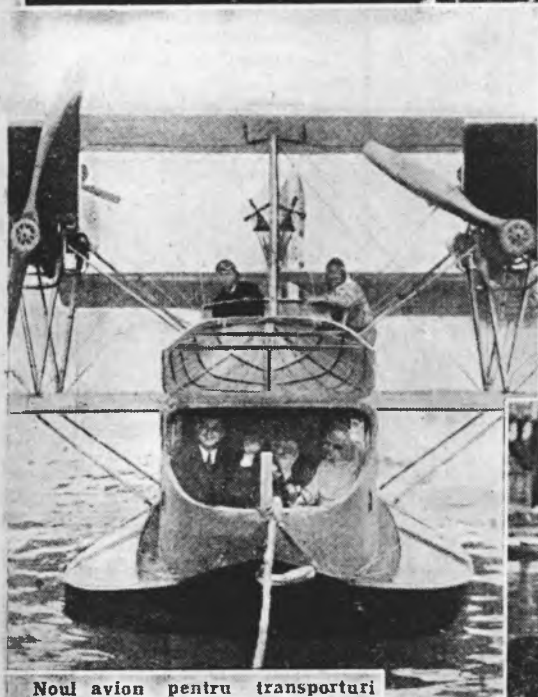
La stânga: Primul zbor al noului dirijabil „Graf Zeppelin”, care va zbura în America, iar în primăvara viitoare la Polul Nord.

La dreapta: DIPLOMATIA CAPITALISMULUI, așa cum este caricaturizată pe străzile Moscovei. Tipul reprezentativ, — de regulă generală, — Sir Austen Chamberlain, ministrul de externe al Angliei.

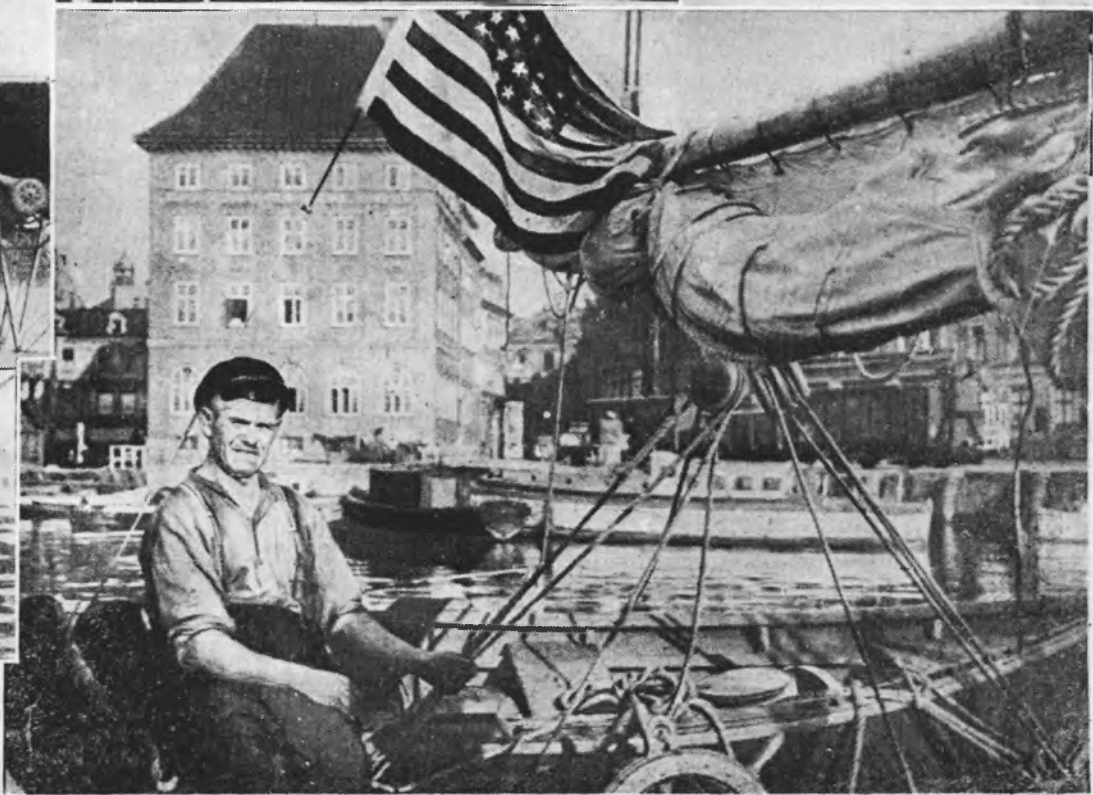

La stânga: TOM MIX, celebrul interpret al cowboy-ilor, a fost tradus în fața judecâții, deoarece a... bătut dintr-o glumă, pe colegul său de studio, MORISSON.

Jos: Căpitanul JOHN CRACKE din marina americană, care în trei ani, a străbătut toate mările principale, într-o barcă ușoară cu pânze. Pe drum, și-a format, o splendidă colecție de scoici, bureți și plante marine, uscate.

Noul avion pentru transporturi rapide de pasageri, între Dover și Calais.

Rubrica Cinematografică

Inceput de sezon

Toamna și capriciile ei, strânge în calde săli de spectacol în fața ecranelor luminate de magice lanterne, pe toți acei ce vor să uite o clipă de frământările de toate zilele.

Toamna, se luminează ecranele; sălile se îmbracă în haine de gală; un vânt de neliniște prinde a bate între pereții chinuți de lungă așteptare, în timpul verii.

Toamna e sezonul și reazămul artei tăcute.

O bună parte din săli, au deschis stagiunea, vestigiul glorios al sălilor de teatru. Cinematograful, nou venit, susținut din nou și prin nou, ar fi trebuit să găsească altă expresie, pentru deschidere de stagiune. Spiritul nou cere o formă nouă. Dar pentru că nimeni nu s'a obosit s'o găsească, o acceptăm.

Deci, se deschide stagiunea cinematografică.

Ordinea de bătae este încă un secret. Am admirat până acum doar, **Moulin-Rouge**, film realizat de E. A. Dupont, cu Olga Tchekova, în sala Odeon; **Manon** cu John Barrymore și Dolores Costello la Capitol; **Grădina lui Allah** cu Alice Terry și Ivan Petrovici, la Cercul Militar. Să socotim deschisă stagiunea la Trianon cu **dr. Schaeffer**, ginecolog sau cu **Mireasa răpită**, în care vedem pe delicioasa Billie Dove?

Lux, Lipsani, Palace, Eforia.
De aici, pentru cei 100.000 de cititori ai revistei, vom căuta să urmărim tot ce trebuie să fie relevant din lumea vastă a cinematografiei.

De aici, vom inzista asupra artei veacului, asupra cinematografului, atât de hăit, atât de admirat, continuând să se desfășoare în ciuda atâtor dificultăți ce-i stau în cale.

Cei 100.000 de cititori ai „**Realității**” care ne vor urmări, vor avea satisfacția de a fi la curent cu tot ce poate interesa, vor fi în constantă legătură cu noi care le rămânem la dispoziție pentru tot ce îi leagă și au nevoie de lămurire din cinematograful. Iar directorilor de săli, cât și celor ai caselor de locațiune, le cerem să urmărească această rubrică, unde vor găsi ecoul miilor de cititori dornici să cunoască frumusețile ecranului.

Pentru specialiști, rămânem deasemeni la dispoziție și coloanele noastre, le sunt larg deschise.

MÉNALQUE

Anna Sten, în marele film rusesc „Condicuța galbenă”.

Ecouri cinematografice

MARION DAVIES cunoscuta vedetă americană, a vii. at. ac. u. a. câteva săptămâni în Paris. Cu această ocazie, d. mer. not. ministrul de însușire bunăca ra acordat prin d. Philippe Bertetot, pangica de onjer a acestui departament, drept omagiu pentru talentul său. Pangica i-a fost înmanată cu următoarele cuvinte: „Pentru periecțiunea sa în arta cinematografică; politeței sale fără margini și drept mulțumire pentru serviciile pe care le-a adus artei franceze.”

MURIT Georges Dureau cunoscutul ziarist cinematografic francez, care a fondat *Cinéma-Journal*.

La mormântul lui au vorbit d-nii Henry Coutant și E. L. Pougnet, cari au evidențiat meritele marelui c. parat. Georges Dureau a decedat în vârstă de 50 ani, după o lungă și chinuioasă boală.

HAROLD LLOYD a început realizarea primului său film vorbitor. E. nudi de a mai comenta această știre.

PANAIT ISTRĂIL, scriitorul de origină română, care a obținut mari succese la Paris, cu romanele sale originale, a fost angajat de marea firmă sovietică „Wufku” ca scenarist. Dealtfel unul din primele sale romane *Kira Kiraia*, a cărui acțiune se petrece prin împrejurimile Brăilei, a fost realizat de „Wufku” și actualmente se proiectează pe ecranele sovietice.

Poșta Cinefililor

Mihai Sipos. — Douglas Fairbanks: Douglas Fairbanks studio, Hollywood, Calif., U. S. A. N'am cunoștiința nici unei reviste românești din New-York.

Ketty. — Altă adresă mai exactă a lui Willy Fritsch n'am.

Nanu. — Irene Rich și Conway Tearle: c/o The Standard Casting Directory: 616 studio, 7200 Santa Monica Blvd. Hollywood, Calif., U. S. A. Lillian Harvey: Berlin Quesselaorferstrasse, 41. Hary Liedtke are 40 de ani, iar Wilma Banky 25.

Ninon de Vry. — Francesca Bertini 34

Unde mergem săptămâna asta?

LA „TRIANON”, frumoasa și modernă sală de cinematograful, din Bd. Elisabeta, se reprezintă: „**Montmartre... la miezul nopții**”, — după superbul roman, **Minut... place Pigalle**, de Maurice Dekobra, — cu **Nikolas Rimsky**.

În regia lui Renée Hérvil, filmul este de o adâncă umanitate și acompaniat de orchestra specială, va fi un adevărat eveniment.

CINEMA „CAPITOL”, prezintă „**Vraja Parisului**” cu **Li. I. Dagover, Gaston Jaquet, Leon Barry**, etc. Un film, care evocă lupta sufletească a unei femei, care iubeste mai mult arta, decât căminul său liniștit.

CINEMATOGRAFELE „SELECT” și „BU-LEVARD-PALACE”, reprezintă: „**Căi greșite**” cu **Brigitte Helm și Jack Trevor**.

Admirabilă realizare, a regisorului Pabst, care a evidențiat încă odată, ce efecte superbe se pot scoate, din „mişcare și liniște”.

ODEON-UL, prezintă „**Misunea secretă**”, un film, care redă admirabil, lupta dintre emigranții ruși și emisarii sovietelor. Protagonistii: **Suzy Vernon, Walter Rilla și Henry Stuart**.

CINEMA „ELITE”, (fost „Frascati”) din carea Victoriei, prezintă: „**Primul păcat**” care atrage un public numeros și select.

CINEMA „MARIOARA VOICULESCU” (Cercul Militar) prezintă zguduitoră dramă: „**Răzi piazății**” Rolul principal este interpretat de marele artist **Lon Chaney**. Un film, care va atrage pe toți amatorii de artă veritabilă.

de ani, Jean Angelo 40, iar Vladimir Gaidaroff 39.

Tom Rex. — 1) Soremarm-film, str. Bate-riilor, 22. 2) Ar fi nimerit să urmați o școală de cinema. Pentru aceasta vă puteți adresa la Clipa-film, C. A. Rosetti, 2.

Fleure D'Orange. — Nici o casă fie din țară, fie din străinătate nu primește manuscrise, astfel că e inutil să vă mai răspund și la celelalte puncte.

Un cititor. — Maria Paudler: Berlin, Halensee, Albrechtachillestr. 59.

Nicu Reiss. — Harry Piel, Berlin W. 15, Konstanzerstrasse, 7.

Pallas Athena. — Ivan Petrovitch are 30 de ani, iar Evelyn Holt, 22.

Marele artist Lon Chaney, în cea mai recentă travestire

Cinematograful trece printr'o nouă fază

Panica ce s'a stârnit la Hollywood este oare justificată? Ce cred specialiștii despre filmul vorbitor

CINEMATOGRAFIA a intrat într'o nouă fază de copilărie. Și asta se întâmplă tocmai într'o vreme când se credea că atinse o maturitate destul de fericită. Pe neașteptate această artă se vede însă trântită înapoi, spre o nouă copilărie, spre o nouă epocă de desvoltare.

După dibuiri care au ținut ani de-a rândul, filmul a început în sfârșit să capete o formă bine definită. Inceputurile nu însemnau decât niște fotografii animate, care aveau clowni ce făceau tumbe, oameni ce alergau de colo până colo și așa mai departe. Inceputul cu încetul, fotografiile animate au îmbrăcat o formă de artă. O anumită tehnică se desvoltase. Directorii de scenă și regizorii, actorii și actrițele, au început să se familiarizeze cu limbajul tacit al fotografiei cinetice. Dar acum, toate aceste harnice albine vor fi nevoite s'o ia dela capăt, învățând cum să... vorbească.

În evoluția de până astăzi, o parte esențială, era desvoltarea ce o luase arta jocului de scenă. La început artiștii cinematografici nu erau alții decât acei cari jucau teatru pe scenele obișnuite. Stilul în care jucau pentru film nu era deosebit de acela pe care-l întrebunțau pe scenă. Filmul ur-

câteva pilde. Fiecare dintre ei reprezintă câte o variație personailtate a ecranului. Și nu toții sunt frumoși. De pildă, **Emil Janings, Lon Chaney, Wallace Beery**, ating uneori culmi de urâtenie, totuși hidoșenia pe care o imprimă personajilor ce inter-

determină calitatea apariției pe ecran. Fotogenia este tot atât de esențială pentru steaua unui film cași tratamentul cinematografic ce se acordă unei povestiri. E cea mai importantă probă a putinții de a face cinematograf. Multe artiste de mână întâia, dela teatrele obișnuite, n'au putut pași spre cinematograf, fiindcă fața lor nu este fotogenică.

Acum, întreaga lume a filmului e revoluționată. Hollywoodul e în panică. Nimeni nu știe ce se va întâmpla, dar fiecare pare a fi turburat. Directorii de scenă, regizorii, scriitorii de scenarii caută cu toții să se acomodeze noilor condițiuni. Căci deși până azi nu s'au făcut decât câteva filme vorbitoare mai mari, companiile producătoare anunță totuși planuri de producție în măsură largă. Dacă vor aduce aceste planuri la îndeplinire sau dacă le anunță pur și simplu ca să nu le-o ia alții înainte, aceasta e o întrebare.

Fără îndoială însă, că problema filmului grăt plutește astăzi asupra Hollywoodului întocmai cum plutea nu demult pe cerul său una din acele faimoase cețe, din sudul Californiei.

Trebuie să se facă o distincție între fil-

GRETA GARBO

ma exact metoda și construcția scenei de teatru. Actorii jucau dramă mută.

Însă acest film a căzut și la orizont și-a făcut apariția interpretarea adevărată, necesară pentru cinematograf. În America **Mary Pickford, William S. Hart, Charlie Chaplin, Douglas Fairbanks** și alții, au fost printre primii ca i au demonstrat cum trebuie să se joace pentru film. Era jocul mut al expresivității. Și nu ceva stereotip; fiecare dintr'înșii avea maniera sa personală — pentru exprimarea lucrurilor, cu fața, brațele, umerii și picioarele.

Cinematograful deveni din ce în ce mai popular, iar publicul, gustând prezentările ce i se făceau, începu să aștepte noutăți. **Norma Talmadge, Clara Kimball Young** și alte stele, apărură pe firmament și lumea începu să aprecieze și frumusețea fizică a actorilor și actrițelor.

Și cu cât se scurgea vremea, cu atât jocul pe ecran căpăta o retușare mai deslășită. Printre favoritele de astăzi sunt: **Colleen Moore, Clara Bow, Norma Shearer, Norma Talmadge, Vilma Banky, Gloria Swanson** și **Lilian Gish**. Printre bărbații cei mai populari pot fi citați **Ronald Colman, John Barrymore, John Gilbert, Richard Barthelmess, Lon Chaney, Tom Mix, Wallace Beery, Emil Janings, Harold Lloyd** și neperitorul **Charlie Chaplin**. Aceștia sunt numai

JOHN GILBERT

pretează, nu displace și nu desguștă. Secretul succesului trebuie căutat în felul natural și expresiv cum întrupează rolurile. Aruncă de pe ecran un fel de punte de unire sufletească între ei și public — ne smulg lacrimile cu aceeași ușurință cu care ne face să râdem cu hohote.

LA Hollywood se găsesc o mulțime de femei frumoase, car au fost nevoite să

LON CHANEY

renunțe pentru totdeauna la cinematograf. Pricina este că nu pot da o bună fotografie. Artiști capabili au trebuit să părăsească studiourile pentru că aparatul fotografic nu reușea să le prindă toate modulările de expresie ale fețelor.

Se știe că fotografia este de fapt un fel de scris al luminei. Textul obrazului cui va gradul în care reflectă razele de lumină,

NORMA SHEARER

mul vorbitor și filmul însoțit de suplimente de muzică sau imitații de sunete. Când s'au adăugat filmelor de artă acompaniamente de orchestră și sgomote, ca acelea ale sirenelor de fabrică, clopotele săniilor, pocnete de revolvere, și tot ce se putea imita pentru reliefaarea filmului, nimeni nu a fost alarmat. Era un adaus și alt nimic.

Dar dacă actorii de cinema au început să grăiască întreaga artă mută e sdrucănată. Deodată, actorii cari stăteau departe de lumea filmului, cu dicțiuni frumoase, au tresărit ca la o comandă și se pregătesc să invadeze cinematograful.

Ceeace aflăm, după rapoarte sosite din Hollywood, e într'adevăr menit să provoace senzație. Acolo, cultivarea vocală a devenit exercitiul de căpetenie. Se spune că au apărut instructori vocali, întocmai cum apar florile în bătaia soarelui primăvăratec. Și probabil că nu toții sunt competenți. Șarlatanii vor face desigur afaceri bune, cel puțin o bucată de vreme. Așa e situația la Hollywood.

Adevărul este că multe din stelele actuale n'au dicțiune convenabilă. Numai acele câteva care au obținut mai întâiu succese în teatru, sunt gata să pășiască curajoase în fața mașinilor de înregistrare a sunețelor. Ce se va face însă marea majoritate care s'a înălțat doar între pereții studiou-

rilor? Se pare că legea veche a compensațiilor a renăscut...

LA Hollywood se găsește și un număr de actori europeni. Cea mai mare parte dintr'inșii vorbesc cu accent german sau suedez. Vor avea și aceștia mari neplăceri. Va putea oare o **Pola Negri** sau un **Emil Janings** să interpreteze roluri în care sunetele vor face parte din film? Așa dar, problema foarte desbătută astăzi este aceea: ce se vor face acești mari actori, în fața cuceririlor filmului vorbitor? Și încă o chestiune e aceea de a se cunoaște cam ce fel de tip de actor cinematografic se va desvolta în viitor.

Pentru răspunsul la chestiunea din urmă, unii privesc cu încredere spre teatre. Speranța acestora pare oarecum justificată. Vom asista poate la un marș al actorilor de teatru spre studiouri. Se spune chiar, că mai mulți „manageri” americani sunt acum foarte ocupați cu repetiții și angajamente pentru viitor.

Dacă filmul vorbitor se va generaliza, o nouă școală a cinematografului se va desvolta. Va fi una mult mai grea decât aceea de până acum. Dansatorul și frumoasa vânzătoare de magazin, cu farmece fizice și talente naturale pentru mimică, nu vor putea baza numai pe aceste elemente. Fiecare va trebui să aibă și câte un laringe servibil. Dar nici laringele singur nu va fi hotărâtor. În această privință notăm declarația lui **Monta Bell**, conducător al studioului din Long Island City, al Companiei **Paramount-Famous Lasky Corporation**:

„Actori de teatru — spune dânsul — cari n'au putut urma cariera cinematografului, pentru că probele de film îi arătau incapabili, să nu se aștepte că vor triumfa acum cu organele lor vocale”.

Robert Harris, în compania **Metro-Goldwyn-Mayer**, spune:

„Nu va fi un exod al artiștilor de teatru, spre film. Acei cari vor veni vor trebui să aibă experiență în fața aparatului de fotografiat. Nu cred că filmul grăit va căuta să imite producțiile teatrale. Principalul la noi rămâne fotografia.”

După aceste declarații și încă altele, se pare că alarmarea stelelor e prematură.

Hary M. Warner, din firma **Warner Bros**, scoate încă un lucru principal în evidență. Anume, că ar trebui să treacă cel puțin trei ani, pentru ca majoritatea sălilor de cinematograf să se poată amenaja cu aparatele necesare filmului vorbitor. Mașinile acestea continuă să fie în stadiul de experimentare. S'a ajuns într'adevăr la mari progrese, dar nici o companie nu va da un asalt general cu mașini, care peste noapte se pot transforma și perfecționa.

CUVINTE liniștitoare vin și din partea altor mari producători. **Irving D. Rossheim**, președintele lui **First National Pictures**, declară:

„Stelele de astăzi nu-și vor pierde importanța, în filmul vorbitor de mâine. Noi am încercat vocile și dicțiunea stelelor noastre și-am ajuns la convingerea, că după oarecare exercițiu, pe ici colo, vor putea pronunța frumos și clar cuvintele, în fața aparatului de înregistrare.”

P. A. Powers, o altă personalitate de seamă, din lumea filmului, zice:

„O stea reprezintă pentru noi o mare investiție. Și-a dovedit valoarea pe ecran. Producătorii nu-și vor putea permite luxul abandonării unui astfel de material. Le vom pune la învățătură și le vom scoate, sunt convins de aceasta, artiste admirabile, pentru filmul vorbitor.”

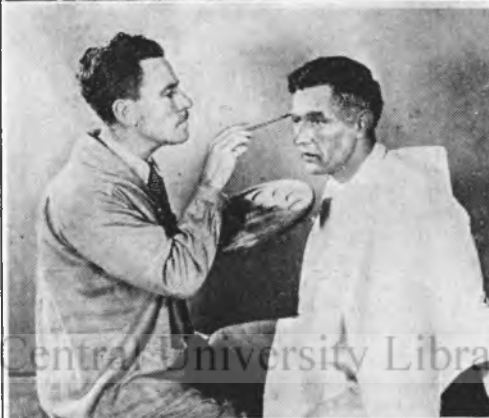
Mr. Warner adaugă:

„Nu credeți că publicul se va revolta dacă vom scoate din circulație vreuna din simpatiile, care i-au cucerit afecțiunea? Lumea nu va respinge pe actrița care a câștigat milioane de inimi, pentru motivul ridicol că nu are o voce teatrală.”

DUPĂ cum se vede, producătorii de film nu se vor decide atât de lesne să renunțe la costisitoarele lor stele. Prin studii insistente vor căuta să-și apere investițiile.

Dar asta nu înseamnă că nu se va desvolta în viitor o nouă școală de cinematografie. E neîndoiește că se va desvolta, în măsura în care filmul vorbitor se va generaliza.

Fetele frumoase, care abundă astăzi în studiouri, și aveau încredere în frumoasa lor aparență, se uită desiluzionate în viitorul involburat. Mai grea însă și mai dureroasă apare la orizont situația stelelor cu reputații stabilite, dar cu insuficiențe vocale.

Etapele prin care trece o transformare. Fotografii luate într'o garderobă a unui studio din Hollywood.

Cel mai popular suveran

...e fără nici-o îndoială, regele Gustav al Suediei, care a implinit nu de mult 70 ani. Fiind un pasionat jucător de tennis, face în fiecare zi partide lungi, partenerul lui favorit fiind un tânăr droghist din Stockholm. Șeful acestuia — stăpânul drogueriei — e destul de necăjit din această pricină, deoarece salariatul său lipsește, — pentru a juca tennis — prea mult de la drogerie.

Tradiții vechi

Govedic, cobzarul bătrân, veteranul breslei.
Foto Al. Colfescu-Alexandria

A început sezonul vânătoarei

Pescuit cu plasa, pe malul Dunărei

— Dar, — spune el oftând —, ce să faci! Nu se poate refuza nimic simpaticului domn bătrân!

Pentru locuitorii din Stockholm nu mai e de mult o surpriză, văzându-și regele în tramvai, — de preferință afară pe platformă, cilind ziarul și din când în când salutând.

Optimismul și buna dispoziție a suedezilor a fost însă întunecată în ultimul timp de tragedia poeză unde și-au pierdut pe scumpul lor Amundsen.

Ziarele de stânga, constatând și ele, că regele nu a mai jucat tennis de câțiva timp și că pare adânc afectat.

„TROICA”, CEA MAI FINĂ CONSERVĂ DE NISETRŪ A FABRICEI „FLORA”

Actualitatea în ilustrațiuni

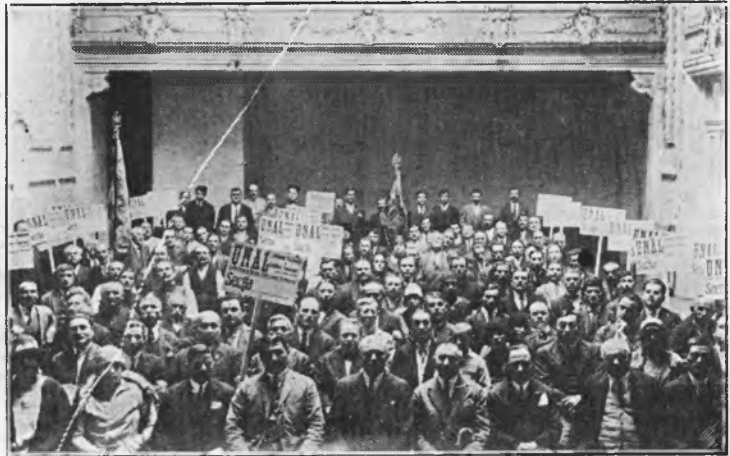
Echipele „Beogradsky” - „Juventus”, cari au jucat Duminică 30 Sept. la București. Rezultat: 2-2. (1-0).

Asistența, la match-ul de foot-ball „Beogradsky”-„Juventus”. (Intre spectatori, ministrul Jugoslaviei la București).

E. S. Maresalul Pilsudsky urcând treptele la mormântul Eroului Necunoscut, unde a depus o coroană.

Congresul „U. N. A. L.”, care s'a ținut în sala „Eintracht”.

Găetan

in fața
juraților

SCHIȚA DE ȘEDINȚĂ
Acuzatul și banca apărării
(dnii avocați Aznavorian, Oswald
Teodoreanu și Dongoroz)

**Concursul
de
Fotografii**

Țigani turci, la Balcic. Foto G. Ex. Pitești.

Isvorul Sentinela din Vatra Dornei. Foto Alămaru-București.

al
„Realității Ilustrate“

„Dolce farniente“..... în poziție cam periculoasă (D-rele SANDA R. și LICA V.). Foto G. Ex.-Pitești.

„Cazanele“ pe Dunăre. Foto Ion Popescu.

Schitul de lemn din Șinca Nouă-Făgăraș. Foto I. Teulea.

„Radu și Monica“. Foto Șt. Negrescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

La intrarea în peștera „Dâmbovicioara“. Foto G. Dincă.

Cantonul „Murga-Mică“, pe Jiu. Foto N. Hânsa.

La isvorul „Prințul Bibescu“ în drum spre Sinala. Foto G. Dincă.

„Bulevardul“ din Nehoi. Foto D. Theodorescu-Buzău.

Mănăstirea Frâsinei. Foto T. Bi-ciolla.

Fabrica „Goetz“ dela Nehoi. Foto D. Theodorescu-Buzău.

Din Valea Prahovei

O sondă incendiată - fotografiată în momentul prăbușirii.

Aceiaș sondă - după prăbușire.
Foto Olteanu.

Grup de sonde din Cămpina.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Castelul „Julia Hasdeu” - din Cămpina - care a fost donet - în parte - ateneului popular „B.P. Hasdeu din Cămpina.” - Foto Olteanu - Cămpina.

Popas - în drum spre Brebu.

AV. Lecca - Cămpina.

De-ale medicilor

CELEBRUL medic senatorul Bassini era democrat convins și fanatic. În furia mai cu seamă trufia aristocraților cu

titluri de noblețe. Intr'o zi o doamnă foarte elegantă intră în biroul lui. El o salută politicos, ca de obicei și o întreabă:

— De ce suferiți doamnă?

— Sunt baronă, doctore! replică cucoa-

na, nespus de demnă.

— În cazul acesta, răspunde Bassini, nu vă pot da nici un ajutor. Știința medicală nu cunoaște leac, împotriva acestei boli.

Pagina de literatură

Citind „Noptile“ (Les Nuits) lui Alfred de Musset

DATORESC plăcerea de a fi recitat celele „Nopti“ ale lui Musset unui rămășag... cu caracter literar. Anume, doi cunoscuți ai mei susțineau, unul că poezia „Moartea Pelicanului“ este de Musset, iar al doilea că e de Vigny.

Mare le-a fost însă nedumerirea când, citind unul câte unul toate titlurile poeziilor celor doi poeți, n'au dat peste nici una care să se numească „Moartea Pelicanului“ sau „Cântecul Pelicanului“, cum i se mai spune.

Și nu o puteau găsi, pentru simplul motiv că atât la Musset, cât și la Vigny nu există vre-o poezie aparte cu titlul de mai sus.

„Moartea Pelicanului“, ale cărui versuri minunate sunt știute pe din afară de mulți amatori de poezie frumoasă, este intercalată în splendida „Noapte de Mai“ (La Nuit de Mai) de Alfred de Musset.

E „muza“, care după ce-i spune poetului că „n'ni mic nu ne face mai mari decât o durere mare“, îi povestește moartea pelicanului

Tragediana Rachel, în rolul Roxanei.

drept pilda cea mai sguuitoare de devotament părintesc.

Să căutăm a transpune în proză minunatele versuri, al căror farmec nu poate fi simțit și gustat, decât citite în original.

„Când pelicanul, obosit de drumul lung se întoarce în păcla serei, la trestii unde își are locuința, puii săi aleargă la țarm, de îndată ce-l zăresc, cum în depărtare se lasă, pe luciul apei. Inchipuindu-și că au și prins și împărțit prada ce le aduce, aleargă spre tatăl lor, scoțând țipețe de bucurie și izbind din ciocuri pe uratele lor guși.

„El, urcându-se cu pași domoli pe o stâncă înaltă, își adăpostește puii sub aripa ce-i atârână și, pescar melancolic, privește văzduhurile. Din pieptu-i deschis, sângele îi curge în șiroaie îmbelșugate. În zadar a scotocit adâncul mărilor. Oceanul era gol și țărnu pustiu. De aceea, drept orice hrană își aduce inima sa. Tăcut, întunecat și lungit pe stâncă, o împarte puilor ca mâncare. În dragosția sa sublimă își leagă durerea și privind cum îi curge sângele, se prăbușește tremurând pe ospățul său de moarte, beat de voluptate, de dragoste și de oroare.

„Uneori însă, în mijlocul acestei jertfe divine, nedorind să moară într'un chin prea lung și temându-se să nu fie lăsat în viață de copiii săi, se ridică dintr'o dată, își deschide aripa la vânt și lovindu-și inima cu un strigăt sălbatec, trimite noptii un „adio“

Principesa Belgiojoso, desemnată de Musset

atât de groaznic, încât păsările mărilor fug speriate dela țarm, iar căldătorul întârziat pe drum, simțind cum trece moartea, imploră ocrotirea lui Dumnezeu.

„La fel fac și poezii mari. Ei lasă să se bucure acei cari trăesc un timp oare care, însă hrana ce servesc la ospetile lor seamănă de cele mai multe ori cu mâncarea ce dă pelicanul“.

* * *

Recitesc traducerea de mai sus și recuz-nosc eu însumi, că nu redă decât în mod vag și șters frumusețea originalului. Deaceia, imi îngăduiu sfatul de a fi citită în textul francez..., mai ales că, precum se știe, aproape nu e Român mai mult sau mai puțin intelectual, care să nu cunoască limba franceză sau să nu pretindă a o cunoaște.

Trecând acum la ceceae urma să fie obiect de căpetenie al rândurilor de față, spuneam că „Noptile“ lui Musset sunt în număr de patru. Iată titlurile lor în original: „La Nuit de Mai“, „La Nuit d'Août“, „La Nuit d'Octobre“ și „La Nuit de Décembre“.

S'ar părea, judecând după titluri, că ele cântă frumusețea, farmecul particular al celor patru anotimpuri, cărora corespund fiecare din lunile citate. Se va vedea că nu e așa și că poetul a fost călăuzit cu totul de alte sentimente, decât de dorința de a ne înfățișa diferitele aspecte ale naturii, în fiecare anotimp.

De asemenea, ele n'au fost scrise la rând așa cum au fost enumerate mai sus. N'au fost scrise nici pe rând, nici la intervale apropiate unul de altel.

Așa, două din ele, anume „Noptile de Mai“ și „de Decembrie“ au fost scrise în anul 1836, „Noaptea de Octombrie“ în anul 1837, iar poezia „Souvenir“, care este o completare a „Noptilor“, în anul 1841.

* * *

Nu e tocmai lesne și nici spațiul nu ne îngăduie să analizăm aci frumosele „Nopti“ ale lui Musset. Aceleași motive ne împiedică să dăm măcar în rezumat subiectul lor. Spunem numai că dacă Musset n'ar fi scris alt ceva decât cele patru „Nopti“ și poezia „Souvenir“, care, precum am spus, le întregeste, tot ar fi meritat să ocupe în

literatura franceză locul de cinste pe care îl ocupă.

E drept că istoricii și criticii literari văd, atât în aceste poezii, cât și în întreaga operă poetică a lui Musset, unele scăderi, pe care adversarii lui își făceau o plăcere să le releveze cât mai des și nu fără răutate.

Lui Musset, de pildă, i se impută că îi cam lipsește sufletul poetic, că n'are imaginația puternică, așa cum izbucnește la un Victor Hugo, că versul său nu predă eleganța versurilor lui Lamartine, că rima sa e cam săracă și ritmul neingrijit, că frazeologia și limba sunt mai de grabă de un „orator“, decât de un „poet“.

Firește, este o parte de adevăr în criticile făcute. Explicația acestor „pete“ în o-

D-ra L. Despréaux (M-me Allan)

pera poetică a lui Musset, se găsește întâiu în faptul că Musset scria foarte repede, dintr'o singură trăsătură de condeiu și, al doilea, în împrejurarea că el n'a trăit a-făta, ca să se poată lepăda de scăderile releve și să-și formeze mai bine și mai desăvârșit stilul și limba.

Însă aceste scăderi, reale ori închipuite, sunt compensate — și încă din belșug — prin sinceritatea care te cucerește, prin puternica impresie de adevăr, de adevăr întreg ce se desprinde din acele „Nopti“, prin o rară sensibilitate — frumoasă și prețioasă însușiri care asigură „Noptilor“ o trănicioare care nu va pieri.

Chinul, cel mai mare chin pentru victimele amorului, este obligația de a trăi și de a purta mereu în viață rana dureroasă provocată de decepția acestui sentiment.

Nimeni n'a cunoscut mai bine ca Musset chinul acesta, nimeni n'a suferit mai mult ca dânsul și de aceea puțini sunt poezii, cari să-l fi exprimat în versuri mai sincere și mai adevărate.

Să încheiem reproducând — tot în traducere în proză. — prima strofă din „Noaptea de Decembrie“, cea mai liniștită din celelalte trei „Nopti“.

„Te-am văzut apărând și în seara acea,
Era într'o noapte foarte tristă.
Aripa vântului izbea în fereastră;
Eram singur, culcat în paful meu.
Priveam acolo un loc ce mi-e drag,
Cald încă de un săruț aprins;
Și mă gândeam cum uită femeia,
Și simțeam cum o fâșie din viața mea
Încet, încet se sfâșie“.

ELVIN

CURIOZITĂȚI

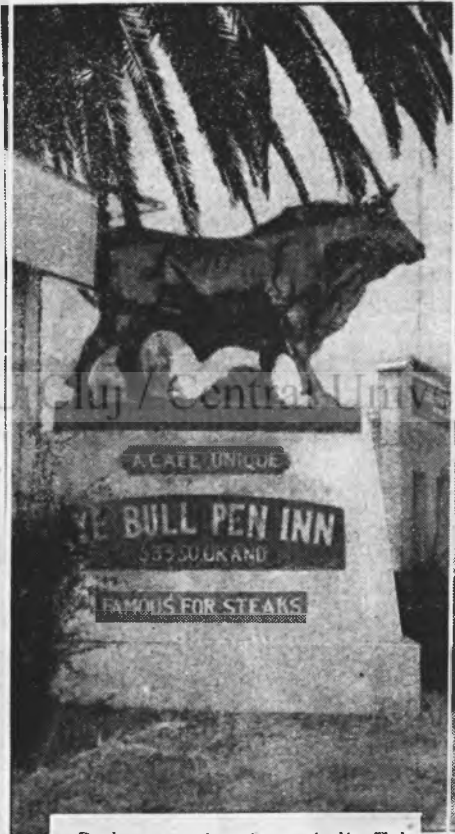
Ordinul nu se discută!... Se calcă!.
(Foto Duployen-Constanța).

O stradă, care seamănă mai mult a tunel, la Berlin. 16 linii ferate trec pe de-asupra ei, pe poduri solide de beton.

Ilustra matroană, care traversează o stradă din Londra nu este decât un om mecanic, însoțit de inventatorul său, CAPITANUL A. J. ROBERTS.

Reclama unui restaurant, din Hollywood, a cărui specialitate, sunt... fripturile la grătar: statuia în mărime naturală, a unui taur.

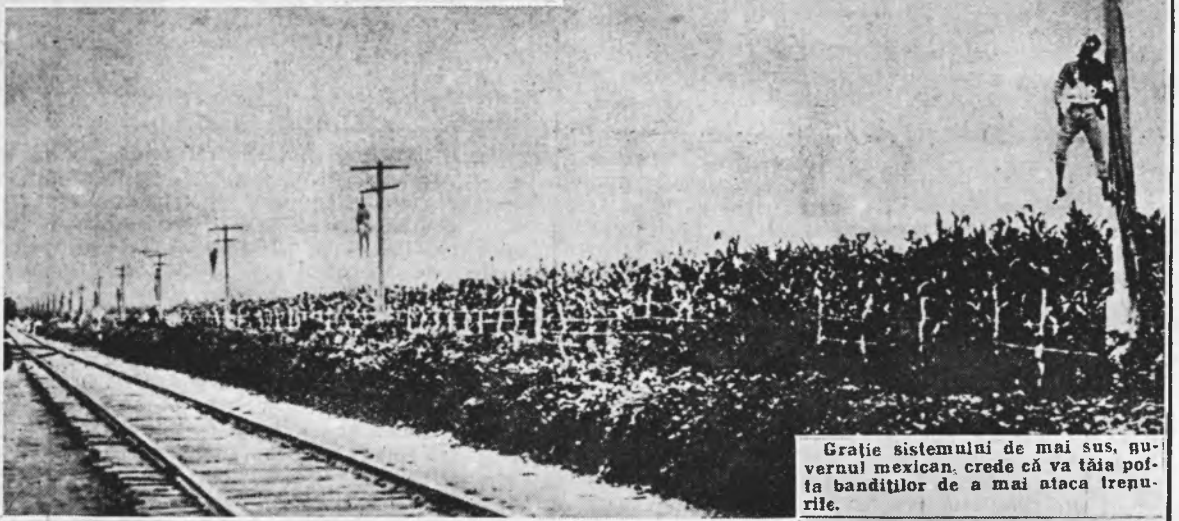
Ultimele „tank”-uri germane, la mare viteză.

Mitralieră antiaeriană germană, aparată de o rețea de oțel, care o ascunde de vederea aviatorilor.

Pentru a evita accidentele de automobile, — pe timp de ceață, — ale căror victime, sunt regulat... agenții de circulație, poliția din Berlin, și-a echipat sergenții cu becuri electrice, fixate de centură.

Gratie sistemului de mai sus, guvernul mexican, crede că va tăia poarta bandiților de a mai ataca trenurile.

Nu prea e măgulitor... dar fapte nouă întăresc ipo- teza că ne tragem din maimuța

CAȚIVA profesori dela universitatea din Baltimore, Statele Unite ale Americii au descoperit două elemente noi, care pledează în favoarea teoriei evoluției speciei omenesci. Descoperirile acestea arată în același timp, în chip evident, că trupul omenesc și acel al maimuței sunt foarte de aproape înrudite. E vorba de unele argumente care vin în favoarea mult discutatei teorii a celebrului Darwin.

Una dintre aceste indicații, care dau dreptate lui Darwin, ne vine din partea profesorului american *Robert Hogner*. Acesta este un savant care și-a consacrat întreaga viață studiului microbilor adică al acelor vietăți microscopice care se dezvoltă și trăesc unele în corpul omenesc și al diferitelor animale. În special a studiat acei microbi cari produc molime, cum sunt: dezinteria, malarie, etc.

Comparând natura acestor paraziți, cari infectează pe om, cu aceia cari trăesc în corpul maimuței sau al altor animale, pre-

două descoperiri nu pot susține singure teoria lui Darwin. Dar adăugate la o sumă de fapte cunoscute și verificate, vor face ca balanța darwinistă să alărne mult mai greu.

Când Darwin a publicat faimoasa carte despre „*Originea speciilor*” și aceea care a urmat „*De unde se trage omul*”, și-a documentat teoriile cu fapte care erau de mult cunoscute naturaiștilor, dar, după credința lui Darwin, aceștia nu erau pătrunși de înțelesul adevărat al lor. Unul dintre aceste fapte a fost asemănarea dintre diferitele specii de animale.

De pildă, animalele din scara mai înaltă, sunt mai toate vertebrate. Dintre acestea, maimuțele se aseamănă cel mai mult cu omul. Acest lucru însemna pentru Darwin, și toți adepții teoriei sale, că e posibil ca toate animalele vertebrate să fi avut, în bezna trecutului, aceeași origine. Însemna în același timp că omul și maimuța au avut, nu cu atât de multe sute de mii de ani în urmă, vreun strămoș comun; parte a-

dela muzeul de științe naturale din New-York, a reușit să găsiască, în felul arătat mai sus, de unde se trage elefantul. Tot dânsul și alți experți, au găsit că strămoșul calului de astăzi, acum vreo 30 milioane de ani în urmă, nu era decât o creatură de statura unei pisici, bine dezvoltate.

Alte evidențe asupra adevărului evoluției derivă și din legea binecunoscută studenților, sub numele de „*Legea recapitulării*”, după care un animal în dezvoltare trece prin aceleași transformări cari se găsesc și în evoluția istorică a rasei sale.

Mai sunt și rămășițele organelor dispărute. Așa de pildă este apendicele la om care nu-i decât un vestigiu de stomac animalic. A rămas totuși pe seama oamenilor de știință moderni să descopere urmele evoluției la om, într-un mod mai deslușit, mai amănunțit.

Înainte de cele două noi evidențe, pe care le vom analiza mai la vale, a fost aceea care pare a se găsi scrisă în sânge. Deși

Capul unui sălbatic din Africa (în dreapta) alături de capul gorilei, maimuța cea mai înrudită cu omul. Profesorul Hogner deduce că omul și maimuța găzduesc musafiri nepoftiți, de o extraordinară asemănare. — pe când paraziții animalelor cum sunt vacile, cîinii, sau peștii, sunt de variații foarte diferite.

Altă dovadă în favoarea aceleiaș teze o aduce profesorul *Raymond Fear*, unul dintre cei mai distinși biologi americani. Dânsul a studiat îndelung molimele din a căror pricină mor animalele din grădinile zoologice și conchide cum că maimuțele sunt doborâte de aceleași boale care omoară și pe om. Animale de alte specii sunt susceptibile la boale cu totul diferite.

Deși avem în față constatările a doi savanți cu reputație și chiar dacă am avea și confirmarea din partea altor biologi, cele

semănător omului și parte asemănător maimuței.

Dar asemănarea n'a însemnat pentru Darwin o evidentă suficiență. Un alt argument foarte mult exploatat în lucrarea sa a fost și studiul fosilelor, care-au fost găsite în roce. Darwin era incredințat — și astăzi toți biologii sunt de aceeaș părere — că toate aceste fosile reprezintă oasele, cenușa și alte relicve de-ale creaturilor care-au trăit cu mii de secole în urmă. Studiind formele acestor fosile este de multe ori posibil să se tragă concluzii asupra originii vreunui animal și să se poată descoperi cum a evoluat acel animal.

Astfel, profesorul *Henry Fairfield Osborn*,

sângele animalelor din scara mai înaltă este la toți roșii, pare la fel și are aceeaș mănire: de a transporta oxigenul în corpul pe care-l însuflețește, totuși, migăloase studii științifice au reușit să constate unele mici, dar bine definite diferențe. Sângele la diferite animale conține cristale de substanțe chimice solide, abso'ut deosebite.

Profesorul *Edward T. Reichert* dela universitatea din Pennsylvania a dovedit, încă cu mai mulți ani în urmă, că aceste mici diferențe chimice din sânge sunt mult mai neînsemnate între animale înrudite de aproape și mult mai pronunțate între animale cu mari diferențe naturale.

De pildă, sângele omenesc se aseamănă foarte mult cu acela al maimuței pe când

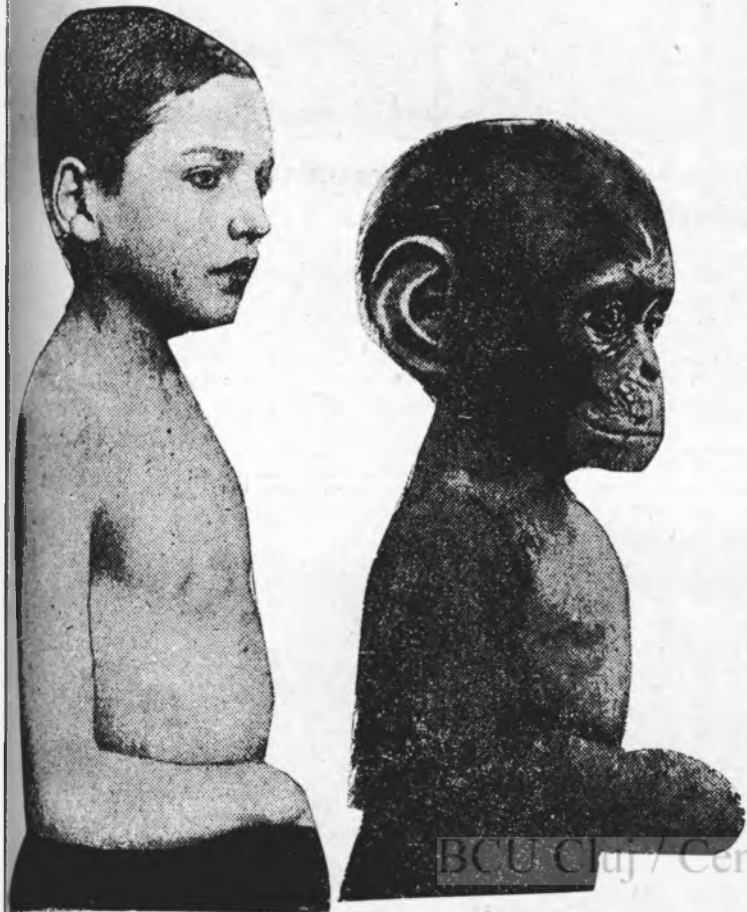
În comparație cu sângele câinelui, calului, sau oamei, prezintă mari diferențe. Pe de altă parte, sângele câinelui e foarte asemănător cu sângele de lup; faptul e explicat de evoluționiști prin aceea că, multe mii de ani în urmă, câinele domestic de astăzi era de cât un animal, în felul lupului. În ceea ce privește relatările făcute de profesorul Hegner, asupra paraziților la animale, evidentele sunt mult mai clare. Mulți

diat pe acele care trăesc pe epiderma corpului. Doctorul german a arătat, cu câteva luni în urmă, că și din acest punct de vedere există între om și maimuță o asemănare din cele mai strânse. Poate că s'ar găsi acestor fapte o altă explicație de cât aceea a evoluției; adepții evoluționiști nu cred însă într-o asemenea posibilitate.

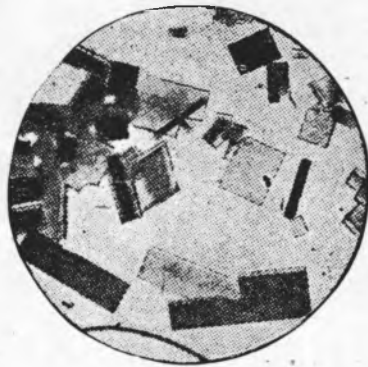
Celălalt profesor universitar american, dr.

se presupune că derivă, cu milioane de ani în urmă, din evoluția reptilelor. Așa că reptilele din grădinile zoologice reprezintă un grup antic, foarte puțin dezvoltat, păsările unul pe o scară mai înaltă a evoluției, mamiferele pe unul și mai înalt, iar omul — capul mamiferelor — este pe deasupra tuturor.

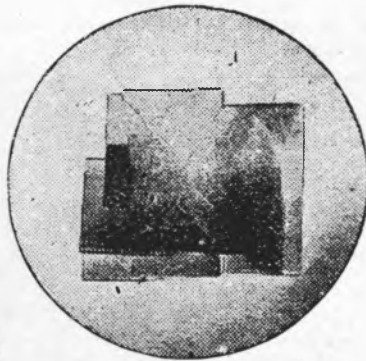
Luând aceste grupe animale în ordine, profesorul Pearl a găsit că moartea în urma

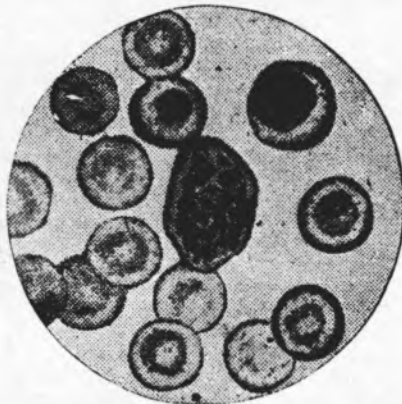
Cimpanzeul și omul au aceeași origine: Ilustrația noastră pune față în față un copil și un cimpanzeu tânăr.

Cristale de sânge de om (la stânga) și de gorilă. Asemănarea e isbitoare.

Cum se prezintă cristalele din sângele găinei.

Germele care produce malarie. Acesta distruge globulele roșii din sânge atât la om cât și la gorilă. Ilustrația noastră arată globulele roșii atacate de acest microorganism.

dintre germenii molimelor, cari atacă corpul omenesc, sunt de natură vegetală și nu animală. Aceștia sunt așa numiții bacili. Unii dintre ei cauzează difteria, alții tuberculoza, febra tifoidă și încă o lungă listă de boale. Acești microbi vegetali încă nu au fost studiați din punctul de vedere al evoluției.

Cercetările doctorului Hegner se referă la unii paraziți, ce-i drept mai rari, totuși tot atât de periculoși. Aceștia sunt de natură animală.

Unul dintre ei este acela neînsemnat de mică creatură, care provoacă malarie. De obicei, germenii malariei se introduc în sângele omului, prin mușcătura de țânțar infectat (arofel). De îndată ce a pătruns, germenii se instalează în globulele roșii și trăesc în corpul lor. Treptat, germenii se înmulțesc și se răspândesc, până ce tot sângele e infectat de dânsii. Dacă molima nu e tratată cu chinină sau alte droguri, germenii se înmulțesc într'un chip extraordinar de iute și otrăvesc întregul organism. Consecința e moartea nefericitului individ. D-nul Hegner raportează că au fost observate trei soiuri de acești paraziți malarici — în sângele omenesc din diferite țări. Toți trei paraziții se găsesc și în sângele maimuțelor. Dacă nu s'ar observa această asemănare sunt în cel mai rău caz foarte de aproape înrudiți. În sângele animalelor, cum sunt pisicile, câinii, caii, sau alții, ale căror condiții de viață sunt îndreptate, asociate cu acelea ale omului — dar neînrudite cu omul prin evoluție — cei trei paraziți de mai sus nu există.

Și profesorul Hegner, în studiile sale, a găsit vreo 25 de specimene de creaturi care trăesc și se dezvoltă în corpul omenesc. Dovedește că 16 dintre acestea se găsesc și în corpul maimuței. Dânsul s'a consacrat studiului speciilor care trăesc numai în interiorul corpului, pe când alții, cum este profesorul german *Friedenthal*, au stu-

Raymond Pearl, n'a studiat microbii cari pricinuesc molimele. Dânsul a studiat în-șiși molimele.

Actualmente se fac statistici, în mai toate țările civilizate, arătând numărul oamenilor cari mor din cauza epidemiilor recunoscut. Dar, în ce privește animalele, statistica este imposibilă. Desigur ca animalele sălbatice, mor de obicei din cauza foamei sau accidentelor, mai curând decât din cauza bolilor. Nimeni nu se gândește să fie o socoteală în chestia morții animalelor. Cu toate acestea, profesorul Pearl crede că ar fi foarte interesant și de mare importanță, dacă s'ar cunoaște cum s'a schimbat în cursul evoluției, susceptibilitatea omului și a predecesorilor săi animalici, față de feluritele molime.

Dânsul s'a resemnat să studieze doar statisticele cari arată cauzele morții animalelor păstrate în grădinile zoologice. Rezultatele au condus la o serie de concluzii foarte interesante. Totuși, din cauza condițiilor de viață ale animalelor din grădinile zoologice, nu sunt tocmai așa cum sunt condițiile naturale adevărate, savantul american se ferește să se pronunțe cu certitudine. Dintre faptele constatate de dânsul, o concluzie apare foarte rezonabilă. Anume că a fost o schimbare progresivă în susceptibilitatea corpului față de diferitele feluri de molime. Schimbările au mers paralel cu presupusul drum al evoluției. Grupul animalic mamifer căruia îi aparține și omul, își dispută cu păsările, onoarea de a reprezenta cel mai dezvoltat dintre grupele de vertebrate.

Ambele categorii — mamifere și păsări, —

bolilor sistemului digestiv a descrescut în precizie corespundere cu schimbarea evoluției; fiind cea mai răspândită la reptile și mai redusă la om. În mod similar, moartea prin invazia sistemului de circulație al sângelui a luat proporții. Reptilele au avut mai puține cazuri dintre acestea; omul are cele mai multe. S'ar putea deduce și alte fapte corespunzătoare, dar sunt de o certitudine îndoielnică, din cauza naturii parțiale a faptelor.

Lăsând la o parte detaliile, cel mai important punct din aceste studii rămâne concluzia generală care susține și chiar confirmă teoria evoluției.

Corpuri, fosile, vestigii de organe, sânge, paraziți și molime, s'au împreunat — spun savanții — ca să decreteze că Darwin a avut dreptate:

„Ne tragem din maimuță”.

(Din englezește de N. L. ROTEANU)

MOBILE de PRIMUL RANG

și anume: dormitoare, sufragerii, garnituri de salon, șezloane, scaune, etc. în mare asortiment permanent la

Depozitul de MOBILE „VICTORIA”

CRAIOVA

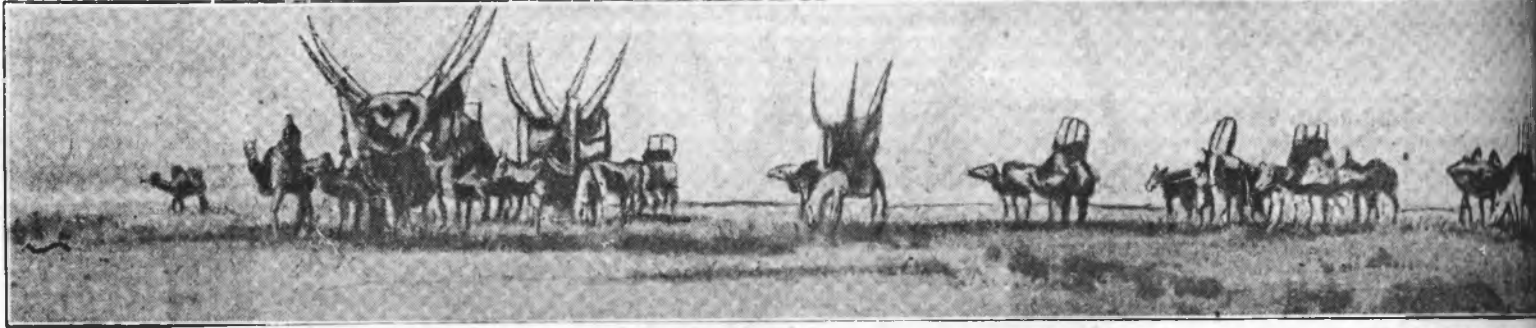
Str. Unirii Palatul Minerva

Invităm pe mult stimaii amatori de mobile din CRAIOVA și OLTENIA în prăvălia noastră spre a vedea mobilele noastre.

Preturi și condițiuni avantajoase.

COMPOTURILE „FLORA” SUNT PREPARATE NUMAI CU ZAHAR PUR

Beduinii în automobil

Încetul cu încetul, nomazii pustiului vor abandona caravanele și se vor sluji de confortabilele automobile.

A U trecut mulți ani de când automobilele au fost adoptate ca mijloc de locomotie în cele mai multe orașe din lume. Din întreaga suprafață a pământului, numai pustiul Saharei a făcut, până mai deunăzi, excepție. Astăzi însă, automobilul străbate deșertul și e numai o chestiune de timp pentru ca el să ia locul cămii, în funcțiunea de căraș, pe nesfârșitele întinderi de nisip.

Nomazii pustiului întrebunțează automobilul nu numai ca un vehicul de transport ci și ca un foarte reușit mijloc de vânat. E neîndoios că beduinii posedă cămilele lor, sute din acestea, dar în materie de transport, ele au trecut pe planul al doilea.

Unul dintre cele mai puternice triburi din Arabia este acela numit **Ronallas**, al cărui șeic e vestitul **Nouri Chaalan**, cavaler al Legiunii de onoare. Dânsul este șef atotputernic peste un trib care numără vreo 10.000 de suflete. Tribul stăpânește un enorm cârd de cămile — vreo 60.000 — dar șeicul, împreună cu consilierii și suita sa, întrebunțează automobile de fabricație americană. Le întrebunțează pentru că s'au convins de superioritatea lor în ceace privește confortul și repezițiunea.

Beduinii întrebunțează automobilele și pentru vânatul gazellelor sau al struților. Un european, care a avut prilejul să ia parte la o asemenea vânătoare, face următoarea descriere:

„Când am pornit cu mașina șeicului dealungul pustiului, n'am putut să disting nimic. Dar privirea ageră a beduinului a zărit la o depărtare de vreo 700 metri, un grup de struți. Cum în echipamentul nostru se cuprindeau mai mulți șoimi, la o depărtare de vreo 250 metri de pradă, i-am scos din cușcă și încurajându-i cu anumite strigăte, le-am dat drumul. Păsările și-au luat de îndată sborul, iar struții zărindu-și dușmanii, și-au scuturat aripele și au luat o poziție de apărare. Totdeauna ei luptă voinicește cu șoimii. Noi, profitând de faptul că struții erau cu totul absorbiți de lupta încinsă, ne-am apropiat mai mult și am împușcat pe cei mai mulți dintre ei”.

De obicei gazelele sunt întăinite în grupuri, de câte opt sau zece. Uneori însă apar în adevărate regimente, numărând până la 500 capete. Mașina se repede spre animale, iar acestea o iau de îndată la goană. Terenul desfundat vine câte odată în ajutorul gazellelor, pentru că automobilul întâmpină greutăți în mers. Dar de îndată ce o apucă alături, pe teren bun, prada e ajunsă.

„după o goană prelungită, am reușit să dobărim câțiva struți. Doi însă, deși atinși de gloanțe, mai alergau încă. Șeicul dădu ordin oamenilor săi să fie prinși de vii. Ieșiră din automobil, unul din oameni luă o scară și goana reîncepu. Struții istorțiră nu mai puteau lupta cu iuteala mașinei și astfel, oamenii lui Nouri au reușit să prindă cu mâna”.

Impușcăturile se repetă cu iuteală și gazelele cad cu duzinele.

Pentru că religia musulmană interzice mâncarea unui animal, dacă înainte de moarte nu i s'a tăiat gâtul ca să se oprească circulația sângelui, beduinul, consecvent, de îndată ce-și împușcă prada, aieargă în grabă să taie gâtul animalului, înainte de a muri.

„Odată, la o vânătoare în deșert” comunică unul din musafirii lui Nouri Chaalan,

Dar automobilul nu este singurul element al modernismului care a pătruns în tribul lui Nouri Chalaan. Mai are dânsul o mașină de scris pe care scrie în limbă arabă și mai are câteva becuri de lumină electrică. Electricitatea este furnizată de un sistem de baterii, alimentate de un generator. Generatorul își capătă forța la rândul său, dela motorul unui automobil.

Iată atâtea elemente care vor șterge tat-treptat, farmecul nopților arabe...

Ce temperatură poate suporta un om

A cum cu prilejul îngrozitoarelor călduri, ce s'au abătut pe capul bieților oameni, de pe continentul nostru și America de Nord, mulți s'au întrebat cam câte grade de căldură poate suporta un om, fără suferințe prea mari.

Un savant de la Viena, dă, în această privință următoarele cifre:

Complex gol, ca locuitorul de la tropice poate suporta până la temperatura de etivă de 60° Celsius, la umbră, iar îmbrăcat ca laponii, poate îndura chiar temperatura polară, tol până la 60 grade, sub zero.

Deci o scară a temperaturii, de 120 grade, în care sunt cuprinse oarecum toate extremele temperaturii planetei noastre.

Omul poate însă suporta chiar și mai mult.

Într'un laboratoriu din Paris, două persoane s'au oferit, să se facă experiențe, în acest sens cu ele.

Și timp de câteva minute au suportat

într'adevăr formidabila căldură de 150° Fahrenheit (66° Celsius).

Pentru o experiență asemănătoare, numai că era vorba de a se încerca rezistența omenească la frig, nu s'au găsit amatori!

Atunci când va fi pusă într'adevăr la punct, racheta interplanetară pentru construirea cărcia își bat acum capul atâția ingineri și când primul pasager va sbura în spațiile necunoscute, va fi posibilă poate dovada practică, că locuitorul plantei noastre, poate să suporte și frigul absolut al temperaturii universale, pe care savanții l'au fixat la 273° Celsius.

Racheta va fi însă bine înțeles un fel de sticlă termos (chiar dela principiul acesteia se inspiră cei ce vor să desfidă legile formidabile ale atracției planetelor), care să nu lase să pătrundă în lăuntru ei frig de afară, și nici să-și piardă egala temperatură potrivită dintre pereții ei.

AVEȚI

RADIO?

ABONAȚI-VĂ LA

RADIO JURNAL

Singura revistă care publică săptămânal programul complet al tuturor posturilor de emisiune, articole de îndrumare, statistici etc.

E ABSOLUT NECESAR SĂ AVEȚI REVISTA

RADIO

Prețul abonamentului lei Lei 300 pe un an

Lei 150 pe șase luni

BIROURILE, BUCUREȘTI
Str. Sărindar, 7

CONSUMAȚI DE CÂTE-VA ORI PE SĂPTĂMÂNĂ CONSERVELE „FLORA”

PAGINA SPORTIVĂ

Amatorism...

ÎN culisele foot-ball-ului românesc se petrec evenimente, pe care, dacă nu am lua în considerare gravitatea situației, le-am numi acuzante. Numeroși jucători își părăsesc cuiburile care au văzut lumina... terenului, și se înrolează în cadrele altor grupări. Până aci, nimic de obiectat. La baza acestei schimbări de domiciliu, în alte împrejurări, absolut normale stă însă un complex de cauze mult mai complexe. Sportmen-ii noștri au atins — hai să exagerăm puțin — vârsta maturității. Se gândesc desigur că statutele noastre bazate pe cel mai pur amatorism nu corespund necesităților unor oameni cu anumite pretențiuni. După cum se pun în comerț foarte multe alte obiecte..., au socotit că nu este deplasat să-și comercializeze talentul de a lovi cu abilitate balonul rotund. Au primit să semneze adeziuni în schimbul unor înlesniri, care înseamnă o remunerație în înalta accepțiune a cuvântului. Iată-l deci profesionist și totuși... amator. Simplu paradox...

Ochiu precis

...are d. Robert Neskbitt din comitatul Kent (America), care a reușit să doboare dela o distanță de 100 yards (91 metri) cu carabina în mod consecutiv, nu mai puțin de 71 de... muște. D. Neskbitt a stabilit astfel un record mondial. Vechiul record era deținut de R. M. Garty din Washington cu... 50 de muște!

Un salt interesant cu prăjina executat la serbările grănicerilor, dela „O. N. E. F.”.

„BACHETA MAGICĂ”

BUCUREȘTI IV
STR. D-TRU RACOVITZA 26
ARTA DE A TE FACE PLĂCUT
IN SOCIETATE

Aparate Magice, Scamatorii
12 SCAMATORII COMPLETE
CU APARATE SE EXPEDIAZA

CONTRA

LEI 95. —
RAMBURS

CEREȚI GRATI

NOUL CATALOG ILUSTRAT.

Săptămâna sportivă

DESFAȘURARE febrilă... Toate sporturile beneficiază de spectacole care depășesc orice așteptări, din toate punctele de vedere. Se întrece însăși nota obișnuită a blajinului public spectator, care pe arena Romcomit are o atitudine violentă față de un jucător străin. Ca rezultate efective: bilanțul este acceptabil.

BEOGRADSKI S. K. furnizează în fața Juventus-ului o partidă memorabilă. Alacuri abil înjghebate, susținute de o linie omogenă de mijlocași, contribuie la un succes desăvârșit. În prima repriză sârbii deconcerțează liniile adverse prin combinațiuni subtile. Poarta roș-albaștrilor este serios periclitată. Până la pauză „B. S. K.” deschide scorul din 11 m. La reîncepere ostilitățile sunt reluate cu înverșunare. Ambele echipe utilizează toate resursele pentru recoltarea mult disputatei victorii. Arbitrul elimină doi jucători. Sârbii ridică scorul. Este rândul buceureștenilor de a marca prin Cseh și Melchior. Rezultatul final 2-2.

MACABI obține deasemenea egalitate cu Venus, 0-0, în match amical.

PENTRU campionat, „Pr. Mihai” dispune „C. A.” cu 2-0, iar „Colțea” termină la egalitate cu „Val-Vârtej”.

CLUJ: Haggibor — R. M. S. 1-1 (1-0).
ARAD: „C. A. A.” — „Tricolorul” 5-1;
„Gloria” — „A. M. T. E.” 10-1, „A. T. E.” — „Voinea” 2-1.

TIMIȘOARA: „E. D. R.” — „Fratelia” 5-2; „Banatul” — „Kadina” 9-0; „C. A. T.” — „U. D. R.” 3-0;

LUPENI: „Jiu” — „Universitatea” 4-2.
CRAIOVA: „Rovine Grivița” — „Crai Iovan” 1-1.

PE stadionul din Dealul Spirei, se desfășoară grandioasele concursuri ale regimentelor de grăniceri. La foot-ball, grănicerii din Cernăuți, dispun cu 4-1 de cei din Deva. La atletism se obțin mai multe rezultate bune, printre care săritura cu prăjina, la care Ogrinjea, obține 325 cm.

PE pista dela Floreasca se organizează diverse curse de ciclism și motociclism.

La ciclism notăm pe Nicolae Ion și Giordanni. Bonciulescu, Panek, Zara, Peschel, sunt cei mai buni dintre alergătorii pe motoare.

IN Arenele Romane au loc două reuniuni pugilistice Marcel Schoenfeld, cel mai științific boxer băstinaș, dispune de campionul național de categorie ușoară Nic. Vilău distanțat la puncte. Germanul Scherle, mult inferior, cedează lui Lancia. Negoită învinge pe Corăscu de justetă.

Duminecă, Riond trimite pe Călinescu la pământ în a 2 repriză. Pavelescu își păstrează titlul în fața lui Vasilescu. Contra lui Helgiu, Chirilă Dan își face o bună reintrare. Matchul se termină la egalitate.

SE inaugurează campionatul oficial de rugby, la București. În prima categorie se obține rezultatele: Tenis Club — Stadiu Român 9-7; Sp. Studentesc — R. C. B. 24-13; P. T. T. — Av. Sportiv (forfait).

SE dispută proba de marș București-Otopeni și retur. Se clasează primul Szilagy cu medie orară de 301, 3 m.

O fază interesantă a match-ului de foot-ball „Beogradsky”-„Juventus.”

SILE GEORGESCU (Juventus)

ZOMBORY (Chinezul)

Realitatea zâmbeste...

Cronică chinezoromână

(La chinezi nu există un singur nume de botez, el variază după împrejurări, la fiecare eveniment im-

portant în viață — înscrierea în școală, prima slujbă, primul succes, etc. Chinezul capătă alt nume, de

pildă: Scris elegant, Faima Chinei, etc. Ultimul nume îl capătă pe patul de moarte.)
(Ziarele)

*Nu vi se pare, că în China
Botezul e sistem model?
De aceia eu nu văd pricina,
De ce n'am face noi la fel.
Când vine prichindel pe lume
E bucurie, zăufet...
I s'a găsit de-acum un nume
El e „de-ai noștri”, Get-Buget.
Pe urmă, ca elev de școală,
Schimbăm ăst nume de botez.
La un examen e o fală
Inșă la carte e „chinez”.*

*Când a intrat apoi în viață
Și este trainic curtezan,
Câte-o amantă îl răsfăță
Scump „Ciocănel” sau Găetan.
După un timp vrea să se 'nsoare.
Dorința e de expl.cat.
Dă tata-socru zestre mare
Deci o să fie: „Om dotat”.
Apoi dă prima lovitură
Spre o carieră triumfală.
Isprava asta îi procură,
Alt nume: cel de „Invârteală”.*

*Când s'a căpătuit băiatul,
În parlament, la minister,
Desigur că'l botează statul
Cu-alai: „Teren petrolifer”.
Pe ale puscăriei trepte
— Căci se întâmplă, zău așa!—
Ca lucrurile să se 'ndrepte,
I se va zice „Mușama”.
Târziu, când încetează jaful,
Căci cetățeanul a murit,
Ii mai adaugă epitaful,
Încă un nume: „Om cinst'”.
DUDUIA GRADINARIȚA*

Hollywood râde

Tot Hollywood-ul râde de o mică întâmplare al cărei erou e Harold Lloyd și care dovedește că celebrul star al ecranului nu are umor numai în film, ci și în viață.

Spre a putea pricepe mica poveste autentică ce urmează, trebuie să spunem, că există o oarecare asemănare între Lloyd și Joe Reddy, șeful său de propagandă. Confuziunile ce se nasc din această asemănare sunt și mai accentuate prin faptul că Lloyd poartă vestitii ochelari doar în fața aparatului cinematografic, pe când Reddy îi are mereu pe nas.

Acum câteva zile, Reddy e acostat în foyerul unui teatru de către un admirator al lui Lloyd.

— Bună ziua, d-le Lloyd, ce mai faci?
— Eu nu's d. Lloyd, replică Reddy, el e acolo!

— Hahaha! râde omul. Apoi se duce la Lloyd și-i zice: ciudat om mai e și Lloyd! Ținea morțiș să mă convingă că nu e el Lloyd ci d-ta.

— Hahaha! râde ca ecou veritabilul Lloyd, vezi așa păcălește el lumea totdeauna.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”

revistă săptămânală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București str. Sărindar 7-9-11

Telefon 306/67

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg Lei 300
Pe o jumătate an „ 160
Pe trei luni „ 85

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America „ 800
Jugoslavia și Cehoslovacia „ 400

Director redacțional

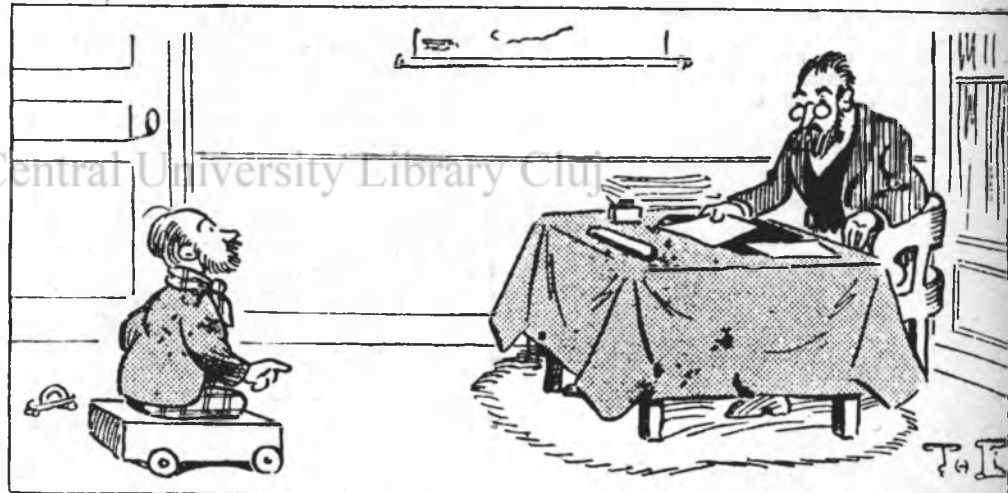
NIC. CONSTANTIN

CITITI

„Adăverul Literar și Artistic”

revistă scrisă de cei mai de seamă reprezentanți ai literaturii române

Apare în fiecare săptămână

— N'ați putea să-mi dați o slujbă care să-mi convină?
— Ba da, am să te fac casier...

Umorul englez

CELEBRUL umorist englez, Jerome K. Jerome nu-și pierdea niciodată umorul, nici chiar pe patul de suferință.

Într-o zi, trebuind să stea în pat, din pricina unei leziuni la braț, întrebă îngrijorat pe un medic, care-l asigură, că lucrul nu prezintă gravitate.

— După ce m'oi vindeca, voi putea să cânt la pian?

— Firește! îl asigură medicul.

— Ah, ce fericire neașteptată!

— Dar cum, de ce?

— Pentrucă până acum nu cântam din nici un instrument.

— Tata: Mi s'a spus că ești cel mai leneș școlar. E o dovadă că ești un măgar! Eu, fiind tatăl tău, trebuie să te pedepsesc.

Avocatul: Ce ti-a spus pârâțul când te-ai adresat lui?

Reclamantul: M'a trimis la dracu.

— Și...?

— Am veri. la d-ta.

Care
poet
va
cânta

asa cum se cuvine pe cel mai bun slujitor al grației Dv. care este nou
ROUGE
Violet?

„E cel mai prețios
pentru că se menține
cel mai bine”

Lei 130,— în tub elegant
de metal aurit; Lei 60.—
rezerve. Se găsește pre-
tutindeni și la PARFU-
MERIA ELITEI București,
Calea Victoriei No. 39

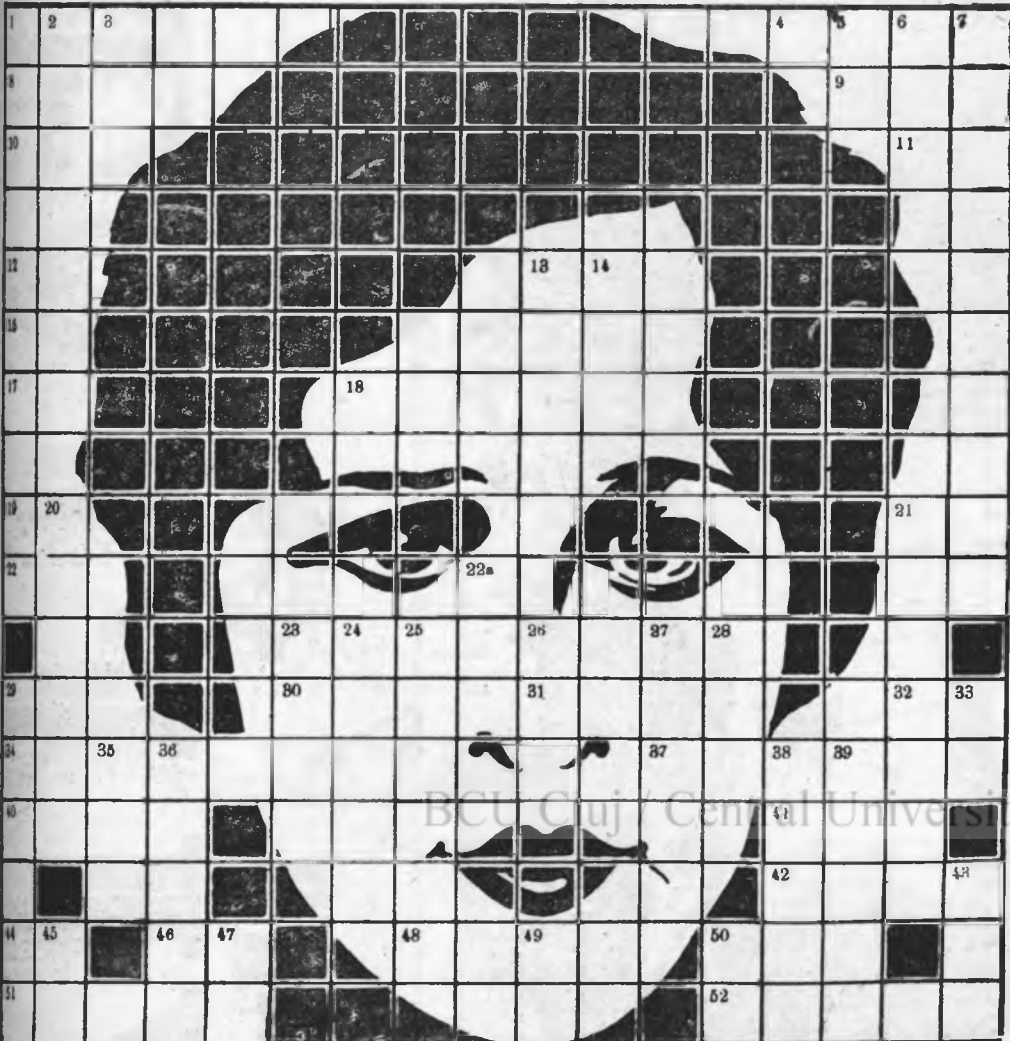
VIOLET

29, Bd. des Italiens, Paris

Jocurile „Realității Ilustrate”

Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

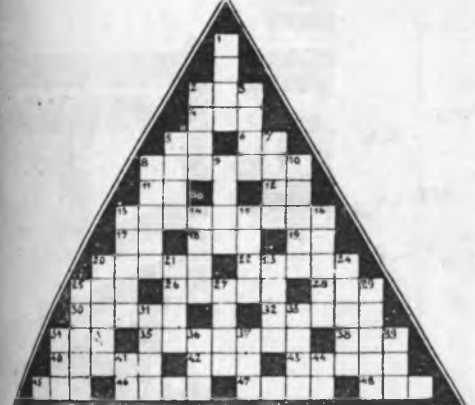
Joc No. 1 de cuvinte încrucișate (LEE PARY) (10 puncte)

Orizontal: 1) Cuvioasă martiră; 4) Figură de șah; 8) Prin care nu poate pătrunde lumina; 9) Poezie lirică din tragediile vechi; 10) Pronume; 11) Notă Muzicală; 12) Pronume; 13) Măsură agrară; 15) Două litere din tort; 16) Interjecție; 17) Poftim; 18) Mei mold.; 19) Pronume; 21) Conjuncție; 22) Campion; 23) Adormirea; 29) Dărmotin; 30) Inșel; 31) Animal; 32) Plantă; 34) De aceeași natură; 37) Zicătoare; 40) Erou grec; 41) Regină a Angliei; 42) Povestie; 44) Gust particular; 46) Animal; 48) Blană; 50) Stofă de lână fină; 51) Loc înalt; 52) Carieră (fig.).

Vertical: 1) Vrăjită; 2) Lucrată (fig.); 3) Notă muzicală; 5) Macaz; 6) Fel; 7) Parfumăm; 13) Iubit; 14) Paradis; 16) Articol; 20) Ucigaș; 21) Ce are finețea părului; 22 a) Lucrare literară; 23) Explică; 24) Om grosolan; 25) Munte în Creta; 26) Noroi; 27) Oraș în Germania; 28) Adverb; 29) Despărțit; 33) Negeție; 35) Pronume; 33) Pasăre; 39) Povestirea întâmplărilor an cu an; 43) Stofă; 45) Ochiu de lant; 47) Afirmație; 48) Prepoziție; 49) Lac în Africa; 50) Pronume.

Joc No. 2 de cuvinte încrucișate (10 puncte)

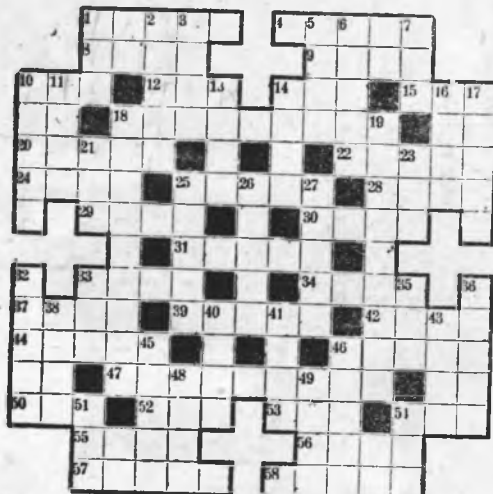

Orizontal: 2) Specie de papagal; 4) General polonez; 5) Insulă în oceanul Atlantic; 6) Literă în alfabetul slav; 8) Grad în armată; 11) Posed; 12) Pronume; 13) Lac în vechia Etrurie; 17) Personajiu mitologic; 18) Martiră creștină; 19) Alifie; 20) Mone-dă; 22) Gonit (fig.); 25) Preumblare mică;

26) Boabă; 28) Față; 30) Inmuiată; 32) Interjecție; 34) Personajiu mitologic; 35) Lichid incolor întrebuințat la facerea diferitelor culori; 38) Necaz; 40) Uns cu ceară; 42) Numeros; 43) Ce ține de un sat; 45) Mobilă; 46) Sat în Galilea; 47) Socotesc; 48) Bastiment.

Vertical: 1) Localitate în Franța; 2) Personajiu biblic; 3) Pictor român; 5) Oraș în Europa; 7) Numeral; 8) Domnitor român; 9) Personajiu din mitologia scandinavă; 10) Om politic rus; 13) Diadema regilor Persiei; 14) Personajiu biblic; 15) Țară de origine (fig.); 16) Greșală; 20) Dinastie engleză; 21) Hidrocarbină; 23) Arbore; 24) Metaloid; 25) Sgomot; 27) Iubită; 29) Deprimare; 31) Părinte; 33) Trece brusc (fig.); 34) Oraș în Peru; 36) Munte în insula Creta; 37) Provin; 39) Balaur; 41) Macaz; 44) Umed..

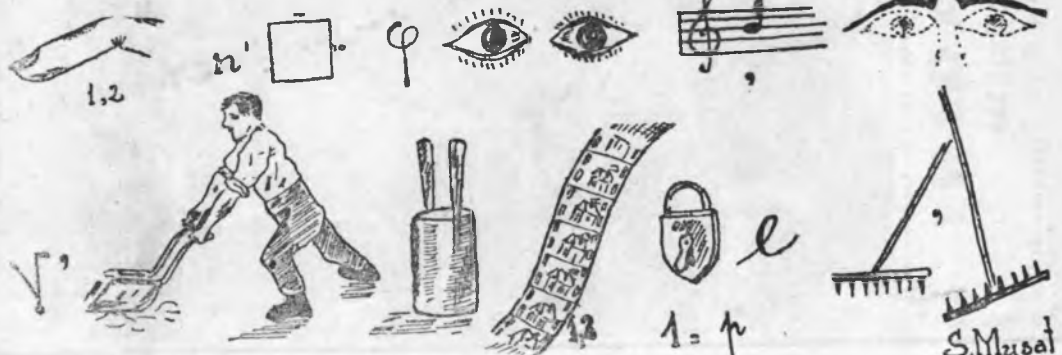
Joc No. 3 de cuvinte încrucișate (10 puncte)

Orizontal: 1) Geograf latin din sec. I; 4) Foaie tipărită; 7) Oraș în Spania; 9) Adverb; 10) Vehicul; 12) Lac în Europa; 13) Preumblare mică; 16) Localitate în România; 17) Primul pictor român; 19) Comună în jud. Muscel; 21) Fecior în graiul bănățean; 23) Oraș în România; 25) Stimă; 26) Guturai mare; 28) Târgușor în Maramureș; 29) Metal; 31) Localitate în România; 33) Dușmană; 34) Zări; 36) Oprește; 39) Lac în Asia; 40) Substanță întrebuințată la argăsierea pieilor; 43) Intinsă; 45) Oraș în Europa; 47) Țintă; 48) Sfărâmat; 49) A înnegrit; 51) Islaz; 53) partea unui peisaj considerat după aspectul său; 55) Vagabond; 56) Apă stătătoare; 57) Gust rău; 58) Adverb; 59) Loc de întrunire; 60) Animal.

Vertical: 1) Fruct; 2) Slobod; 3) Trib; 4) Părticică dintr'un corp; 5) Cartier în Constantinopole; 6) Personajiu biblic; 8) A mângâia; 9) Intărită; 10) Culoare la cărțile de joc; 11) Fruct; 14) Omenesc; 15) Sufărîntă (fig); 16) Interjecție; 18) Piesă de teatru de Ibsen; 20) Consecvență; 22) Odinioară hatmani la cazaci; 24) Pește; 26) Inegrit; 27) Soldat prost; 30) Puțin important (fig); 32) Fără lustru; 34) Pari; 35) Haină țărănească; 37) Dare extraordinară; 38) A da pe față; 39) Zeu; 41) Rege barbar; 42) Atățâ; 44) Năvală; 46) Animal; 48) Oraș în Europa; 50) A povesti; 52) Uz; 54) Cească; 56) Câmp.

Joc No. 4 Rebus (5 puncte)

Să se găsească o cunoscută zicătoare românească.

REALITATEA

ilustrată

BCU Cluj / Central University Library Cluj

20 PAGINI

Apare Sâmbătă

Seceta din anul acesta, a lăsat satele flămânde. Țăranii, își duc la șopron, bruma de porumb ce-au putut strânge dupe țarină.